

Stânga: Willy Birgel studiind scenariul filmului „Diesel” în care are într'adevăr o creație excepțională.

Jos: Într'unul din rarele momente când poate citi și el o carte.

Ziua mea de odihnă *de*

Willy Birgel

CRED că în nici o carieră nu se așteaptă cu mai multă nerăbdare ziua de odihnă ca în cea cinematografică.

Pe lângă efortul uriaș pe care ți-l cere această carieră, mai ai de suportat și lumina orbitoare a reflectoarelor, care te obosește în câteva minute și care-ți dă, în majoritatea cazurilor, dureri de cap îngrozitoare.

E ușor de închipuit deci cât de mult așteptăm o zi de odihnă.

Și totuși, această odihnă e relativă. Fiindcă în ziua aceea, ori avem de studiat un nou rol, ori avem de făcut vizite absolut necesare, ori avem de rezolvat corespondența.

În timpul cât am turnat în ultimul meu film „Diesel”, rolul mi s'a părut atât de pretentios, încât toate zilele de odihnă mi le-am consacrat studiului și repetițiilor.

Foarte rar am și eu ocazia să profit de o zi de odihnă și să citesc o carte pe care mi-am rezervat-o de mult în acest scop. După cum aproape niciodată nu am timp să mă pregătesc pentru primirea năsușirilor, fie ei chiar intimi ai casei.

NU TE FRĂMÂNTA!

*joacă un loz la Loterie
și vei câștiga!*

Ți-ai luat lozul?

LOTERIA **LA 19-20 NOEMVRIE**
DE STAT
TRAGEREA CLASEI A 3-A
PE CLASE

!4711-
Tosca
EAU DE COLOGNE

UN VIS...

Un vis plin de povești și romantism, de farmec finieresc și adorabilă încântare feminină, aceasta e Apa de Colonia „TOSCA”.
Parfumul său distins și rafinat e cheia pentru împlinirea celei mai arzătoare dorințe a Dvs.: succesul.

Lama albastră Gillette

este lama de ras ce satisface pretențiile cele mai dificile. Calitatea cea mai bună a oțelului din care e fabricată, precum și ascuțișul, ei incomparabil, au făcut din această lamă o noțiune mondială.

T r o y e s

Vitos

F r a n c e

BREVETATĂ ÎN TOATĂ LUMEA

**SINGURA ȘI VERITABILA MAȘINĂ
ELECTRO-PNEUMATICĂ DE REMAIAT CIORAPI**

MAȘINILE VITOS se întrebuințează de zece ani în țară și a dat dovadă de perfecțiune și durabilitate. Pentru acest fapt, a fost adaptată de toate fabricile de ciorapi din țară.

DEASEMENA SERVICIUL **VITOS** vă stă la dispoziția Dvs., cu toate piesele de schimb, precum și cu repararea acelor și a mașinilor.

MAȘINA VITOS este garantată și se reprimește în caz de nemulțumire

ATENȚIUNE! Evitați pretutindeni orice imitațiuni și adresați-vă cu multă încredere la

S. A. R. OFICIUL COMERCIAL PENTRU ORIENT
Str. ACADEMIEI 2 — Telefon 5.05-79

CEREȚI CATALOGUL ȘI CONDIȚIUNILE NOASTRE DE VÂNZARE

Ce se petrece în America de Sud

(Urmare din pagina 7-a)

liene. Pentru aceste aspecte pitorești, capitala argentiniană era des vizitată de nord-americani mai modesti, care nu-și puteau îngădui o călătorie în Europa.

În Argentina sunt două lucruri la fel de uimitoare pentru un călător, fie el chiar imaginar: în primul rând dimensiunile fripturilor, căci argentinienii sunt, incontestabil, cei mai mari mâncători de carne din lume și dimensiunile jurnalelor. Ziarele cele mai importante „Prensa” și „Nacion” care apar în limba spaniolă au ediții zilnice de o sută de pagini.

Argentina având de toate, carne pentru foamea locuitorilor săi și a unei părți din lumea veche, lână pentru vestimente, metale pentru industrie, n'are niciun interes să intre în actualul conflict.

Datorită grâului său, Argentina își poate îngădui o absolută independență față de America de Nord. Pentru a determina acest stat latin să intre în conflict, Nelson Rockefeller a creat organizația „Bunei Vecinătăți” în cadrul căreia se țin sedințe de propagandă războinică. Argentinienii sunt de acord cu nord-americani în privința „Bunei Vecinătăți”, dar ei cred că o bună vecinătate nu exclude neutralitatea.

America de Sud poate trăi prin propriile sale mijloace în timp ce America de Nord nu poate duce războiul prin resurse proprii.

Iată de ce unele state sud-americane sunt neutre iar America de Nord este indispusă de neutralitatea lor.

AFRICA OCCIDENTALĂ, O NOUĂ ZONĂ DE RĂZBOIU?

(Continuare din pag. 4-a)

gint și staniu precum și o inestimabilă bogăție forestieră.

Liberia s'a născut datorită intensiei nostalgii pe care negrii aduși pe pământul Americii, o resimțeau pentru pământul african.

Statul este condus de un președinte.

Din nefericire pentru această țară, americanii au descoperit că Liberia se află între Senegal și Guinea și

că el ar putea comanda drumurile strategice de-alungul și de-alături Africii spre Marea Roșie și spre Egipt.

Și iată cum datorită poziției sale geografice, Liberia va fi antrenată fără voia ei în marele conflict ce se desfășoară sub privirile noastre.

Atât că pe pozițiile strategice ale nordului african sunt stăpâne forțele Axei.

*Strălucirea
și frumusețea
PARULUI*

Evidențiați farmecul natural
al părului prin
BRILLIANTINA HUDNUT
(lichidă și solidă)

Reflexele de lumină care joacă în
buclele Dvs. idealizează figura.

**three flowers
HUDNUT**

* * * * *

* * * * *

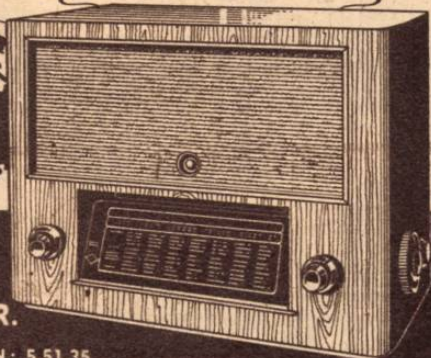
Un parfum admirabil

curat, înviorător și aromat, ca nici un alt parfum.
E lavanda Mouson. Lavanda Mouson stă deasupra
tuturor schimbărilor modei; ca și natura însăși,
ea este în permanență tânără și înviorătoare.

Ca semn al unei tradiții
vechi și apreciate, produsele
Mouson Lavendel poartă
marca „CU DILIGENȚĂ”

CUNOSCĂTORUL ALEGE
RADIO EUMIG

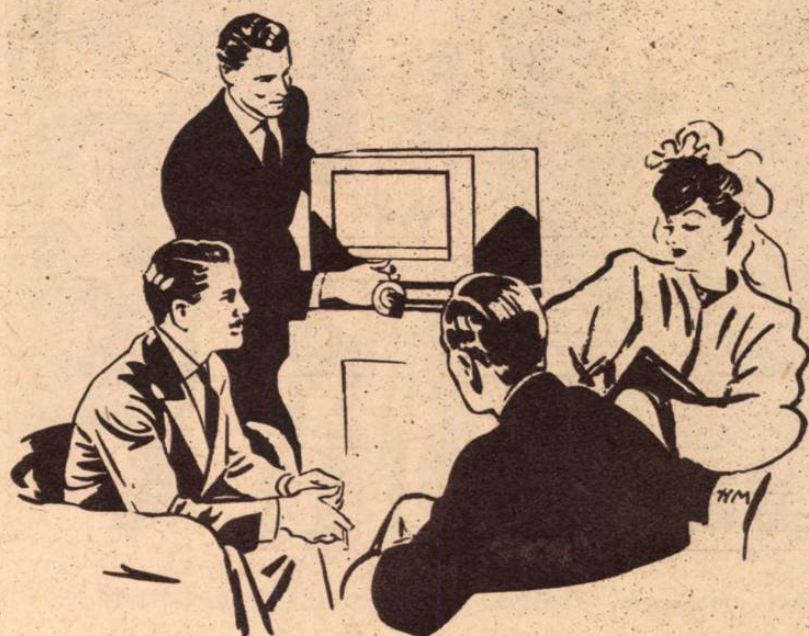
REPREZENTANȚA
PENTRU ROMANIA **EUMIG S.A.R.**

BUCUREȘTI, CALEA MOȘILOR No. 45. TELEFON: 5.51.35

*La dureri de cap,
răceli și
reumatism*

SALIPYRIN
EFICACE · INOFENSIV · EFTIN

**Dacă apreciați în mod special
o tonalitate impecabilă,**

nu cumpărați decât
un aparat de radio
cu această insignă!*

*Este semnul distinctiv, prin care apa-
ratele de marcă ale industriei radio-
fonice germane sunt certificate pentru
export, ca având calitatea unor pro-
duse de primul rang.

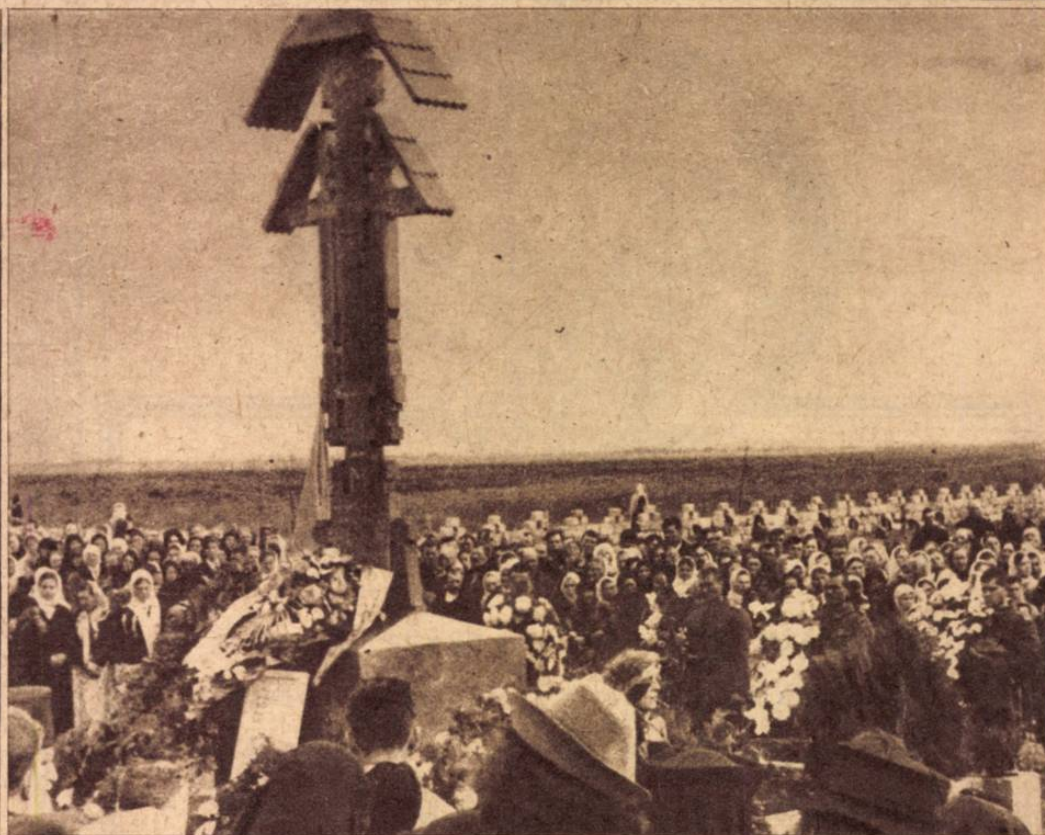
Demonstrații gratuite în orice magazin de specialitate

Radiofonia - glasul epocii noastre.

ACTUALITĂȚI DIN ȚARĂ

Sfințirea bisericii din Com. Vizirca (Transnistria) reconstruită

Sfințirea troiței Regt. Grăniceri la cimitirul din Vacarjani (Transnistria).

Inmormântarea Arhiepiscopului Husic Zohrabian.

Marele actor Tito Schipa împărțind autografe admiratoarelor sale.

DOUA REVISTE COMPLETE IN ACELAŞ PREȚ

12—18 NOEMVRIE 1942
Nr 823 — ANUL XVI
— 20 LEI —

M. S. REGELE PRIMIND
DEFILAREA LA CHIȘINĂU

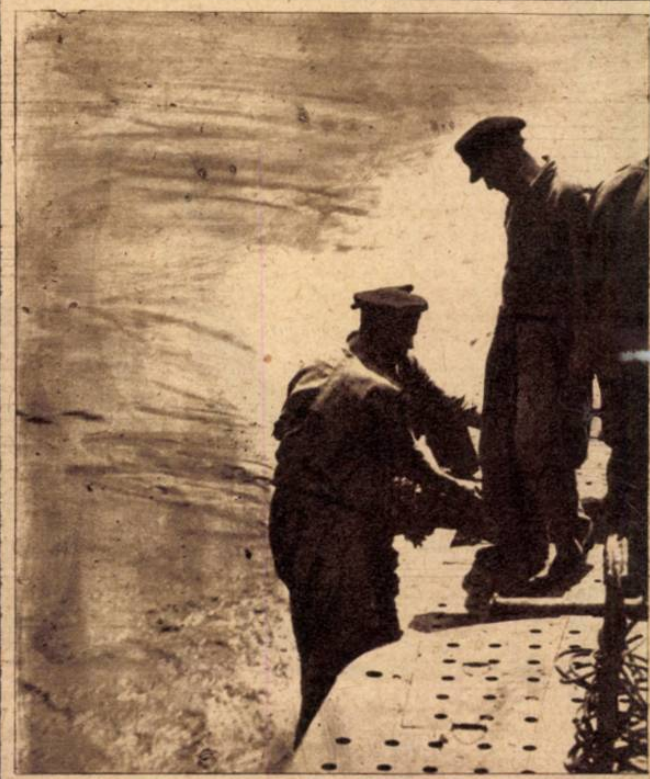
Piese de artilerie sovietice distruse în regiunea Terek, de bombardamentele române.

Dreapta: Tun românesc în acțiune pe marginea Volgei

Jos: Tun de coastă sovietic capturat de cavaleriștii români pe malul Mării Negre.

Trupe române de infanterie îndreptându-se spre Stalingrad.

"n submarin românesc în patrulare pe Marea Neagră.

Brandt românesc în acțiune pe frontul Caucazului.

Clupe de odihnă sub ultimele raze ale Soarelui de Toamnă.

Cu sacii plini de grenade, ostașii noștri se apropie tiptil de un post inamic în Caucaz.

Călăreț român în misiune trecu pe lângă tancurile sovietice recent distruse de bombardament.

numai micile porturi dela Suchum, Sochumkale, Pori și marele port comercial al Batumului mai pot asigura aprovizionarea cu carburanți a vaselor care au supraviețuit dezastrului.

Intocmai cum trecutul amiralului ce comandă această flotă este o enigmă tot astfel și soarta flotei este un mare mister. Un mister întunecos care seamănă cu misterul morții.

Comandantul flotei din Marea Neagră este un anume Feodor Oktiabrsky, despre care nimeni, nici chiar șefii supremi ai statului comunist, nu prea știu mare lucru. Nu se cunoaște nici măcar adevărata identitate a amiralului comandant al unei flote fantomatice care va pieri înainte de a fi putut da o singură bătălie victorioasă.

De când trupele aliate au reușit să pătrundă adânc în teritoriul rusesc, punând stăpânire pe teritorii care n'au fost niciodată călcate de trupe străine, conducerea politică a statului comunist a încercat să refacă legătura cu istoria poporului rus. Comuniștii, care credeau că istoria lumii va începe din anul sângeroasei lor revoluții, și-au amintit de eroii pravoslavniciei Rusii, de acei soldați creștini care în trecutul îndepărtat au

Stânga: Avioane germane sburând pe deasupra litoralului oriental al Mării Negre.

Jos: Resturile vaselor sovietice în portul Sebastopol.

O MARINĂ FĂRĂ BAZĂ

COMANDATĂ DE UN AMIRAL FĂRĂ NUME

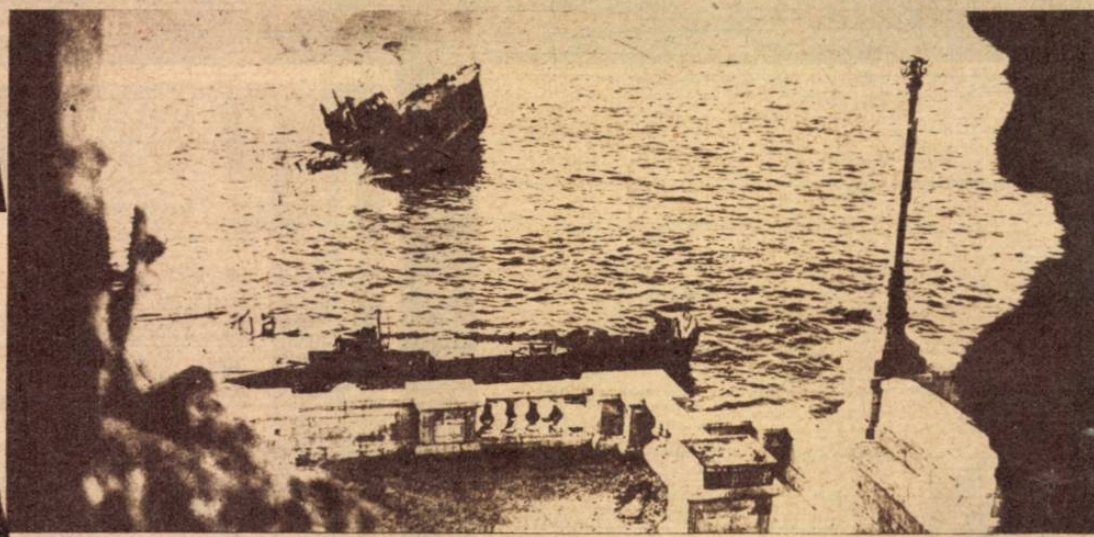
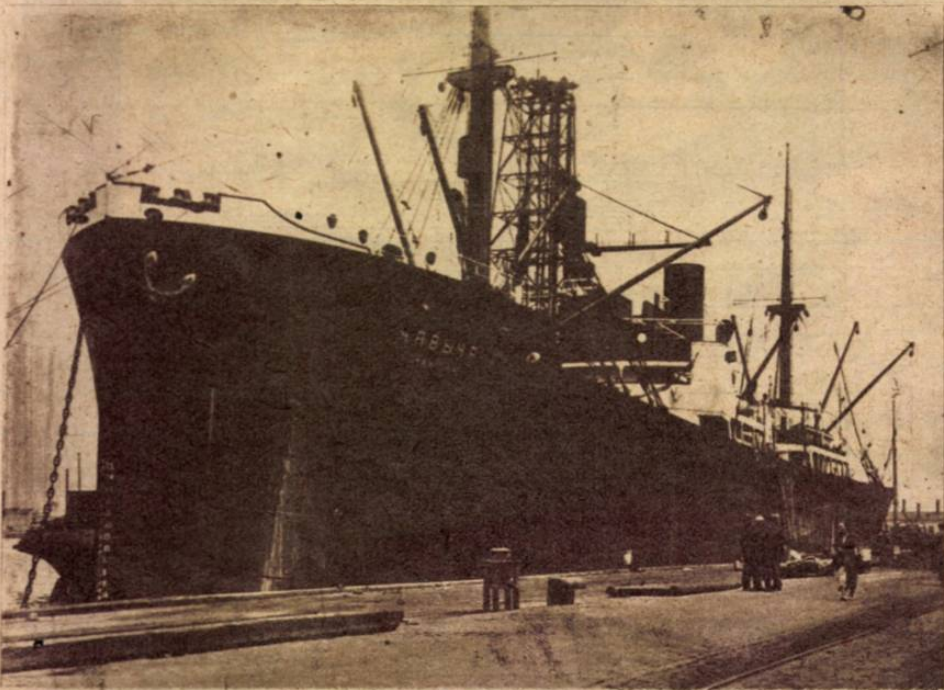
ORICAT de romantic sau de romanțios ar părea titlul de mai sus, el corespunde realității. Incolțită din toate părțile, asediată din dosul fiecărui val al Mării Negre, flota de transport și de comerț a Rusiei sovietice aleargă dintr'un colț în celălalt pentru a scăpa pieirii.

Toate vasele roșii din Marea Neagră poartă semnele vizibile ale unor lupte grele. Din anul 1941 niciun șantier naval nu le-a putut pansa rănile, niciun port nu le-a putut oferi un adăpost durabil și liniștit.

Treptat, porturile rusești dela Marea Neagră au căzut fie în stăpânirea forțelor române fie în aceea a forțelor germane. Odată cu căderea Sebastopolului, Rusia Sovietică a pierdut cel mai important port de războiu la Marea Neagră.

Prin pierderea Novorosiskului, cucerit de forțele germano-române, ultima radă adăpostită, ultimul port bine protejat din punct de vedere natural a trecut în stăpânirea aliaților. În partea sudică a Mării Negre

Jos: Vaporul Sovietic „Chavicha”, care era destinat curselor lungi dintre Odesa și Kamciatk, se află avariat în apele Mării Negre.

Artileria germană de coastă ținând un vas sovietic care încearcă să iasă dintr'un golf.

săvârșit fapte de arme care au contribuit la consolidarea statului rusesc. Trei oameni și-au legat numele de faptele cele mai glorioase ale istoriei rusești și aceștia sunt: prințul Alexandru Newsky canonizat ca sfânt de Biserica Rusă pentru victoria obținută împotriva suedezilor, mareșalul Suvarof și mareșalul Kutuzov, prinț de Smolensk care au participat la isgonirea trupelor franceze. Guvernul comunist a creat trei noi decorații care poartă numele acestor ruși ce n'au nimic de a face cu combatanții comuniști de azi.

Întorcerea la istorie și la tradiție a fost remarcată în toate domeniile de reorganizare a forțelor economice și militare ale Rusiei. Comuniștii au încercat să creeze cadre speciale de ofițeri de marină, destinate să salveze ceea ce a mai rămas din flota lor hărțuită de forțele navale germano-române.

Prea târziu! Salvarea unei flote nu se mai poate face în ultimul moment când armatele terestre au pierdut stăpânirea porturilor.

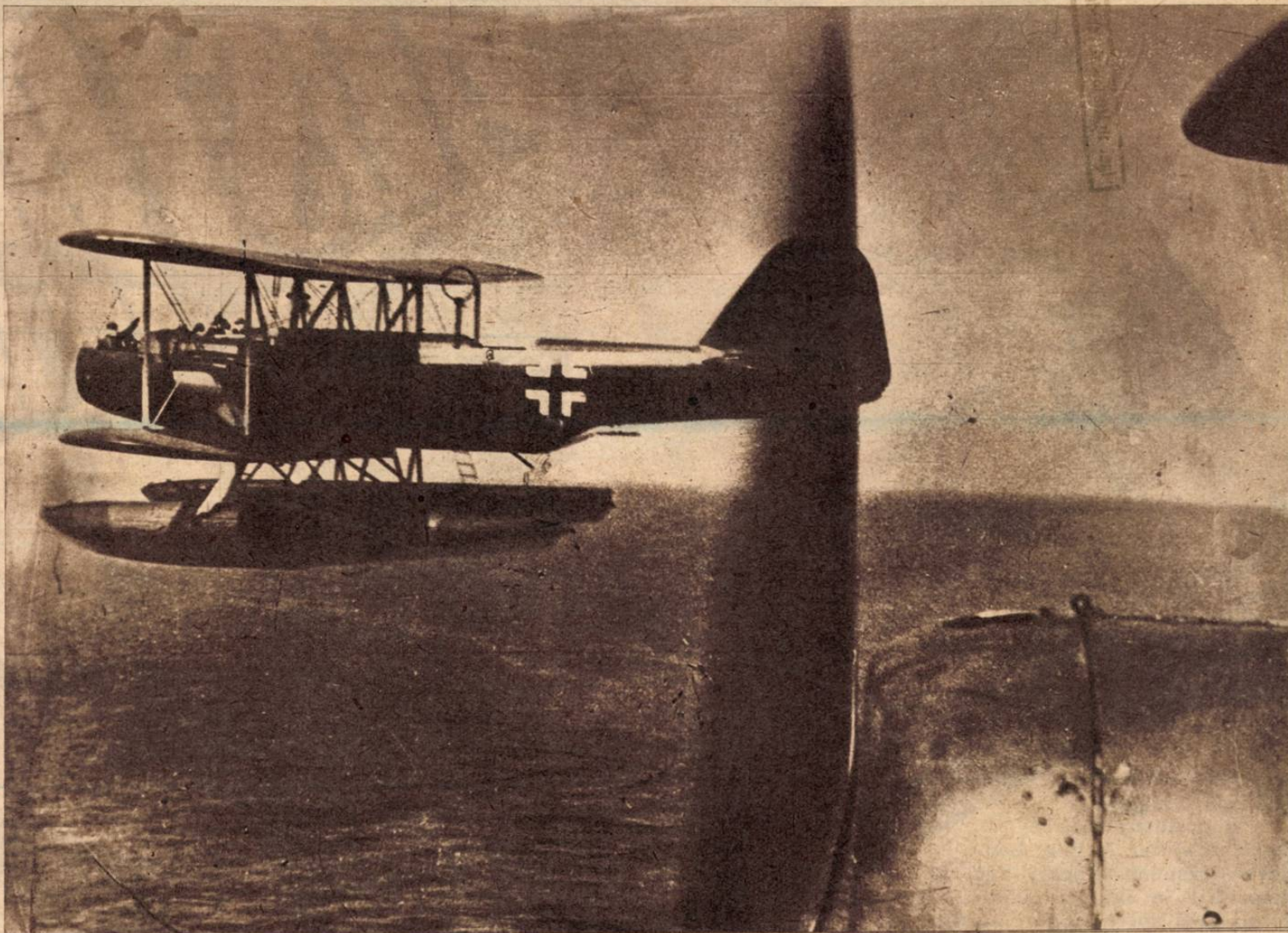
La Moscova s'a înțeles prea târziu, tocmai în ceasul al treisprezecelea, că numai armata de uscat putea salva flota. Cu alte cuvinte, înfrângerea cadrelor marinei comuniste nu mai are nicio importanță în ceea ce privește soluționarea problemei pe care o pune strategilor ruși încercuirea flotei din Marea Neagră.

Un conflict de războiu german. Să spunem, cu dreptate, că flota rusă este astăzi o problemă pe care trebuie să și-o pună în primul rând generalii ruși ce comandă forțe de uscat și diplomații țărilor vecine cu Rusia.

La una din conferințele aliaților la Washington, s'a discutat mijloacele cele mai potrivite pentru a pune capăt războiului submarin german care împiedică transporturile spre Europa. Un amiral sovietic, care a asistat la această conferință, pe nume Isaiew, a spus experților adunați următoarele: „Trebuie să începem prin a ocupa bazele marinei germane din Norvegia, Danemarca, Belgia, Olanda și Franța. În momentul când vasele germane nu vor mai putea fi aprovizionate, războiul submarin va lua sfârșit. Victoria navală trebuie să fie realizată pe uscat”.

Dreapta: Hidroavion german pornind într'un zbor de recunoaștere pe deasupra Mării Negre.

Jos: Vedere din Odesa, primul mare port al Mării Negre cucerit de trupele române.

Ei bine, ceea ce amiralul sovietic a înțeles după un an de războiu, au înțeles, din primul moment al războiului, germanii. Germania n'a dornit la războiu împotriva Franței, înainte de a ocupa bazele norvegiene, cele olandeze și belgiene. În vederea unui războiu cu Anglia, germanii trebuiau să stăpânească toată coasta europeană pentru a face față unor acțiuni cu caracter defensiv sau ofensiv.

Același lucru l'au făcut germanii și atunci când au pornit împotriva Rusiei. Împreună cu forțele române, trupele germane au ocupat succesiv cele mai importante porturi la Marea Neagră: Odessa, Nicolaiew, Sebastopol, și în cursul acestei veri: Kerchi, Novoisisk, Anape. În felul acesta adăposturile și șantierele flotei rusești au trecut în stăpânirea aliaților. Odată cu presiunea exercitată de forțele aliate în direcția petrolului caucazian, flota rusească pierde, una după alta, bazele sale de aprovizionare.

În ultima vreme, în timpul luptelor date în preajma portului Tuapse, aproape 1 milion de carburanți a fost distrus, spre deznădejdea marinarilor ruși, prin atacuri aeriene. Rezervoriile de carburanți destinate flotei rusești au fost anihilate în mai toate porturile rusești la Marea Neagră.

Iată dar că sfârșitul se precipită.

În atari condiții nu ne mai putem mira dacă inițiativele amiralului Oktiabrsky devin din ce în ce mai rare. Pe puntea vasului amiral: „Cervona Ucraina” (Ucraina Roșie), amiralul în vârstă de 38 de ani, cu fața bronzată de vânturile largului își așteaptă sfârșitul.

Tot ceea ce a putut face până acum flota roșie, a fost salvarea câtorva mii de combatanți din Odessa și Sebastopol înainte de căderea acestor cetăți.

Dela începutul războiului din Răsărit, flota rusă a dovedit că de altfel întreaga armată sovietică, incapacitatea ei ofensivă.

Cunoaștem cum s'au soldat svârcnicile ofensive ale rușilor. Vă amintiți de distrugătoarele

roșii scufundate în rada portului Constanța.

Acceptând comanda flotei din Marea Neagră, Oktiabrsky a primit o grea povară. Ultimul comandant al flotei imperiale rusești, amiralul Kolciak a fost ucis de bandele comuniste după ce a asvârlit în mare sabia sa de onoare primită în calitate de cavaler al Sfântului Gheorghe. Prin moartea sa, amiralul a lăsat statului comunist drept moștenire o flotă bătrână, demodată și obosită.

Amiralul Vladimir Orlov, fost student în drept, marinar de formație comunistă care i-a succedat, a dispărut în timpul unei „epurații”, după ce a reprezentat Rusia Sovietică la încoronarea regelui Angliei. N'a avut timp să-și dea măsura capacităților sale. Cât despre Kuznețov, șeful suprem al flotei rusești, aceasta a lăsat lui Oktiabrsky cadre și efective instruite la școlile din Sebastopol de către ultimii supraviețuitori ai marinei imperiale. Dar Kuznețov n'a fost în stare să lanseze nici măcar un singur vas de linie. Societatea americană „Bethlehem Steel” a refuzat să primească comenzile rusești de cuirasate depășind un tonaj de 30.000 de tone. Primul cuirasat modern rusesc, pus în lucru în șantierele din Nicolaew a căzut în mâinile germanilor, ca de altfel și un cruciător de 10.000 de tone.

Astfel că în vara anului 1942, Oktiabrsky dispunea de următoarele vase:

Un cuirasat vechiu; Patru crucișătoare grele; Trei crucișătoare ușoare; Șase distrugătoare; Treizeci de submarine; 10 contratorpiloare; având drept vas de comandă contratorpilorul „Tașkent” lucrat în șantierele italiene.

Flota mai dispune de port-avionul „Stalin” capabil să transporte 20 de avioane.

Cu asemenea forțe impozante, dar insignifiante în raport cu posibilitățile materiale ale Rusiei Sovietice, Germania, de pildă, ar fi realizat adevărate minuni ofensive.

Flota rusească s'a menținut însă în defensivă și aceasta îi va fi fatal.

În foarte scurt timp se va pune pentru ruși (Continuare în pag. 11)

Dreapta: Infanteriști germani curățind terenul la Kerchi.

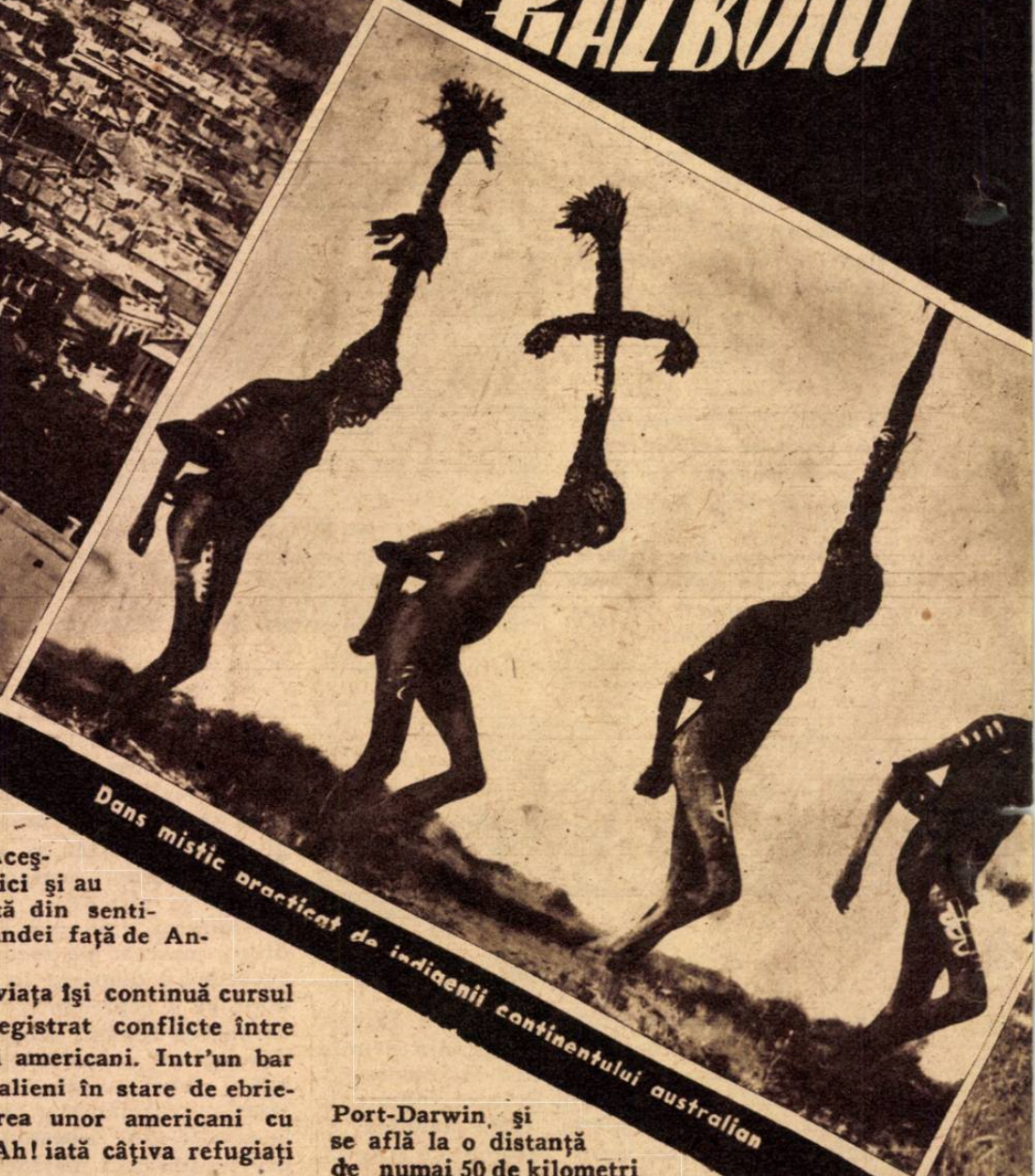
Jos: Vedere din portul Batum, ultimul refugiu al flotei Sovietice din Marea Neagră.

AUSTRALIA ÎN RĂZBOIU

O vedere generală a orașului australian Melbourne. În primul plan: clădirea Operei

Dans mistic practicat de indigenii continentului australian

DUPĂ căderea Singapourului, Australia a chemat într'ajutor Anglia. Londra n'a răspuns la acest apel al disperării în fața primejdiei. Incapabili să-și apere singuri imensul lor teritoriu, australienii s'au adresat Americii.

„Vă vom ajuta, a replicat Roosevelt, vă vom trimite trupe, avioane și pe Mac Arthur, cel mai bun general al nostru”.

Efectul acestei făgădueli la Sydney și Melbourne a fost considerabil. Primele contingente de trupe americane debarcate în Australia, au fost aclamate. Mac Arthur a fost numit generalisim al forțelor aliate din Australia.

Entuziasmul americanilor a fost mai temperat decât acela al australienilor. Dacă americanii priveau cu simpatie spre Australia, în schimb, ei nu știau lucruri prea precise despre caracterul și moravurile australienilor. De aci au urmat multe deziluzii.

Cecil Brown, cunoscutul reporter radiofonic englez, care era cât pe ce să fie încarcerat de autoritățile britanice pentru vina de a fi prevestit căderea cetății Singapour, s'a făcut ecoul deziluziilor încercate de soldații americani.

El a constatat în primul rând motivele simpatiei existente între australieni și americani: aceeași lipsă a tradiției și trecutului același gust pentru glume, farse, „gag-uri”, aceeași pasiune și preferință pentru sporturi și viața în aer liber...

Dar imediat după această observație, Cecil Brown constată aversiunea pe care o au australienii față de englezi, dela căderea Singapourului. În ziare, în convorbiri, la radio, se pot auzi critici aspre aduse patriei-mame.

De fapt aversiunea aceasta a existat întotdeauna. Ea se explică prin faptul că deși

97% din australieni sunt de origine britanică, 22% descind din imigranți irlandezi. Aceștia din urmă sunt catolici și au păstrat o parte importantă din sentimentul tradițional al Irlandei față de Anglia protestantă.

În orașele australiene viața își continuă cursul normal. Totuși s'au înregistrat conflicte între soldații australieni și cei americani. Într'un bar din Sydney, câțiva australieni în stare de ebrietate ar fi salutat intrarea unor americani cu aceste cuvinte ironice: „Ah! iată câțiva refugiați din Pearl Harbour!”.

Americanii au provocat scandal și rezultatul a fost o luptă în toată regula între „aliați”.

Treptat, conflictele și incidentele au devenit mai rare. Americanii au găsit o primire cordială în sânul populației australiene.

Cecil Brown declară că în general australienii au oroare de străini dacă vreunul din aceștia este capabil să asculte ceasuri deardându-l descrierea extatică a frumuseților peisajului australian fără să scoată un singur cuvânt, australianul este gata să-i ofere simpatia sa.

Toate acestea n'au desigur nicio importanță, dar atunci când americanii au atras atenția guvernului australian asupra neeficienței efortului de războiu australian, ei și-au asigurat antipatia populară. Deși japonezii bombardează regulat

Port-Darwin, și se află la o distanță de numai 50 de kilometri de Port Moresby, sacrele legi speciale care fac din muncitorul australian un tiran și un privilegiat, continuă să fie apărute cu îndârjire.

După prima bombardare a portului Darwin s'a mai putut găsi un deputat din partidul muncitoresc care a declarat într'o ședință a Camerei Reprezentanților că cele mai grave probleme ale momentului continuă să fie limitarea beneficiilor în întreprinderile comerciale și industriale și ameliorarea condițiilor de muncă.

Un american care sosea dela Honolulu și a debarcat la Melbourne a constatat cu disperare că australienii fac războiul într'un ritm de cinci zile în loc de șapte, în timp ce japonezii îl fac într'un ritm de șapte zile pe șapte.

În ziua în care acest american a sosit într'o gară australiană, el n'a găsit pe nimeni care să-l primească. Funcționarii ceferiști se aflau în repaus, iar muncitorii din porturi își luau liniștiți masa. Week-endul pe care autoritățile l-au suspendat cu scopul de a mări efortul de războiu, a fost totuși respectat de muncitori care amenințau cu greva în cazul când nu li s'ar respecta dreptul la o odihnă meritată după o săptămână de lucru de cinci zile.

Există o listă întreagă de asemenea fapte care în orice altă țară beligerantă ar fi calificate drept acte de sabotaj.

Unele dintre ele sunt de sigur savuroase. Vom relata unul.

Tipuri de indigeni din Australia, care, în unele părți se ocupă și azi cu vânzătoarea de capete

Orașul Sydney pe deasupra căruia zboară adesea avioanele japoneze, fotografiat dela înălțime

Un mare vas de transport american a sosit la Melbourne, având pe bord o încărcătură de avioane de luptă. În prima zi, dockerii australieni au descărcat două avioane. Furios de indolența muncitorilor australieni, colonelul american care supraveghea descărcarea avioanelor a chemat pe șeful muncitorilor și i-a spus: „Avem nevoie urgentă de aceste avioane. Dacă nu veți voi să le descărcați le vom descărca noi, soldații!”.

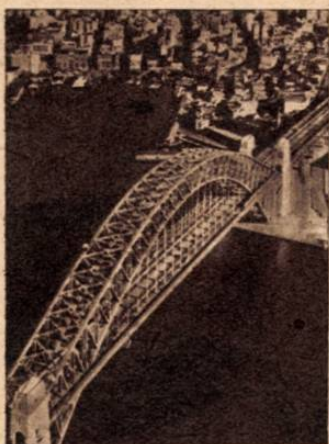
„E cu neputință să faceți acest lucru, replică muncitorul, probabil că nu știți că în Australia numai muncitorii dockeri sindicalizați au dreptul de a descărca vapoarele”.

După ce avioanele au fost descărcate s'a observat că poarta dockului era prea mică și că ea nu permitea trecerea avioanelor. Colonelul american a cerut directorului portului să numească o echipă de muncitori pentru demontarea porții.

Directorul portului a explicat că o atare lucrare nu poate fi făcută decât în câteva zile, deoarece a doua zi era sărbătoare și deci repaus legal.

Americanul dădu ordin unui sergent să demonteze poarta, A doua zi sindicatul muncitorilor lăcătuși a înaintat Ministerului Muncii un protest arătând că numai muncitorii lăcătuși au dreptul acordat prin legi de a demonta și de a monta porți.

În timp ce japonezii amenințau serios Port-Darwin a sosit în acest port o mare încărcătură de munițiuni necesară trupelor

Celebrul pod „North Shore”, care leagă portul de orașul Sidney

renunțe la odihna și la confortul lui. Expresia favorită a australianului este aceasta:

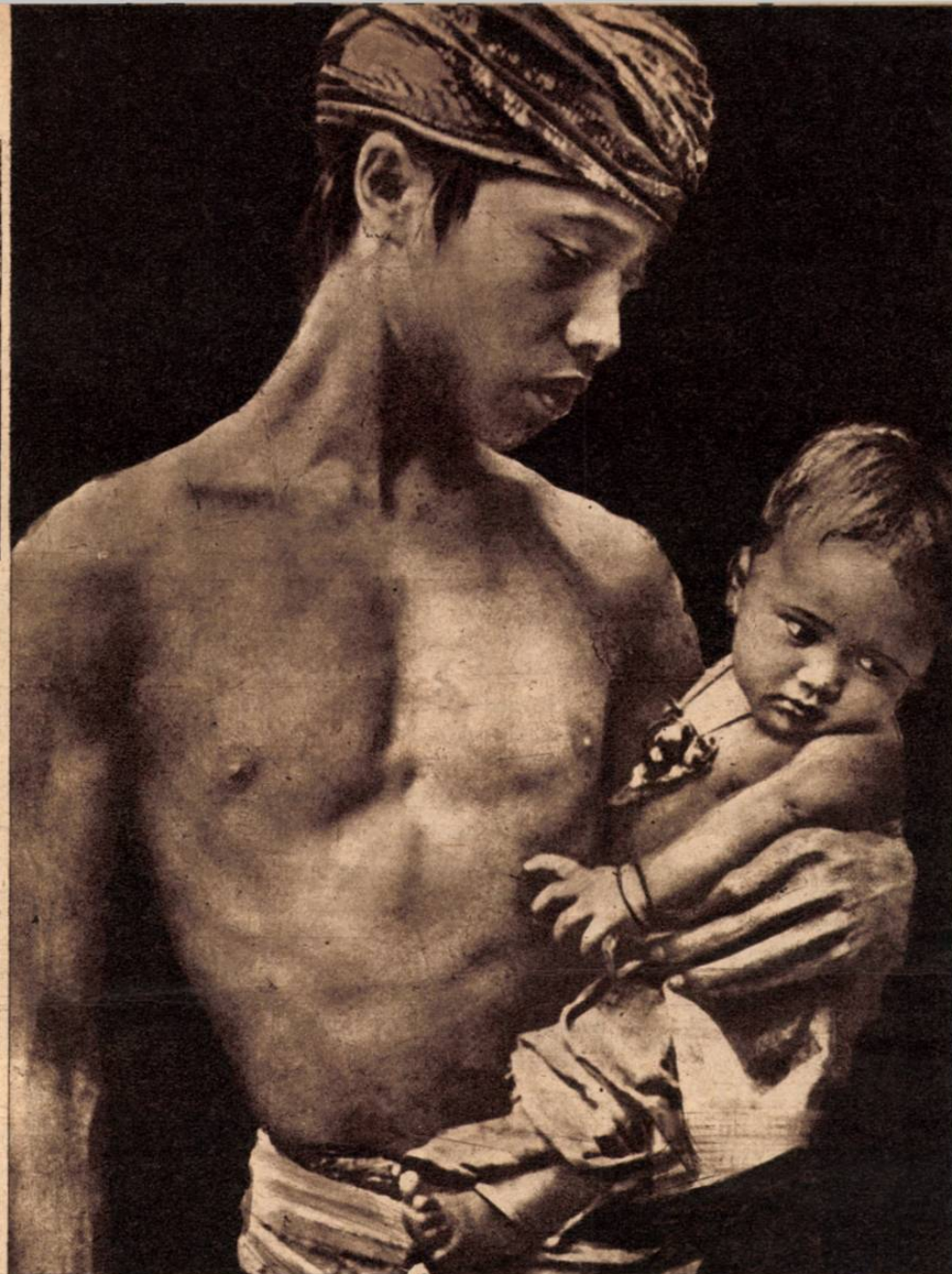
„Nu este nicio grabă. Viața este minunată”.

Cursele de cai, bețiile, excursiile și lenea sunt tot atât de obișnuite în Australia ca iepurii, cangurii și palmierii. Se spune că primul cuvânt pe care-l rostește un australian nu este „mama” ci „pariez”. Pasiunea jocurilor de mai bine zis patima pariurilor este devorantă. Australianii pariază pe orice dar de preferință pe caii de curse.

După curse, ceea ce iubește foarte mult un australian veritabil este alcoolul.

Un veritabil australian este în stare să bea 20 de sticle de bere pe zi.

Se spune că tru-

Tânăra australiană cu copilul în brațe

După căderea Singapourului un ziar australian a scris următoarele: „Previn pe toți că avem nevoie de mușchi și de inteligențe limpezi și nu de alcool și de pariuri”.

Australianii au fost de acord cu acest principiu, dar întârzie aplicarea lui. De aceea s'ar putea spune că japonezilor le va reveni misiunea de a trezi pe australieni din somnolența lor prelungită.

Copiii australieni se joacă de-a războiul

americane. Muncitorii australieni au descărcat conținutul vaselor de transport în opt săptămâni în loc de opt zile și atunci când li se făcea observație, plecau cu multă simplitate la pescuit. De altfel ei plecau la pescuit și fără să li se facă vreo observație.

Cecil Brown care relatează aceste fapte, trage concluzia că oameni cu asemenea mentalitate nu vor putea să câștige niciodată războiul.

Deși situația din Pacific este foarte gravă pentru aliați, muncitorii australieni nu vor să renunțe la niciunul din privilegiile lor. Pe de altă parte poporul australian nu vrea să

pele mareșalului Rommel urmăreau trupele australiene care participau la bătălia din Libia, luându-se după sticlele goale de bere pe care le lăsaseră în urma lor australienii.

Scrânciobul cu lanfuri: distracția de Du-minecă a australianilor

INAUGURAREA EXPOZIȚIILOR DELA CERNAUȚI ȘI CHIȘINĂU

M. S. Regele Mihai, M. S. Regina Mamă Elena, d. prof. Mihai Antonescu, vice-președintele Consiliului și înalții invitați, pe străzile Cernăuților în drum spre Expoziție.

M. S. Regele și d. prof. Mihai Antonescu cercetând hrisoave vechi într'unul din standurile Expoziției dela Cernăuți.

Car alegoric bucovinean defilând pe străzile Cernăuților.

Poporul venit în straie de sărbătoare din toate satele Bucovinei, salută sosirea M. S. Regelui la Expoziție.

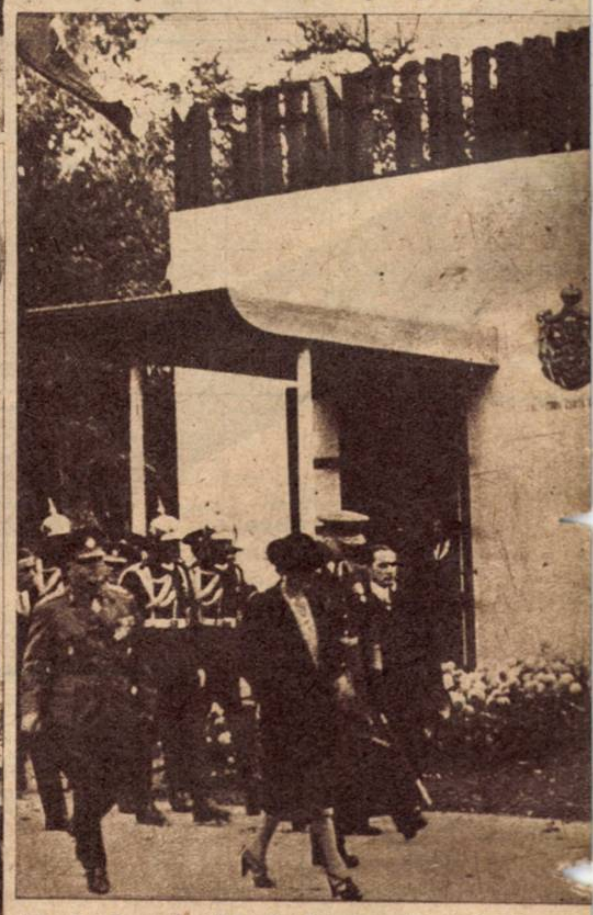
M. S. Regele Mihai și M. S. Regina Elena în timpul slujbei religioase oficiate la inaugurarea Expoziției din Cernăuți.

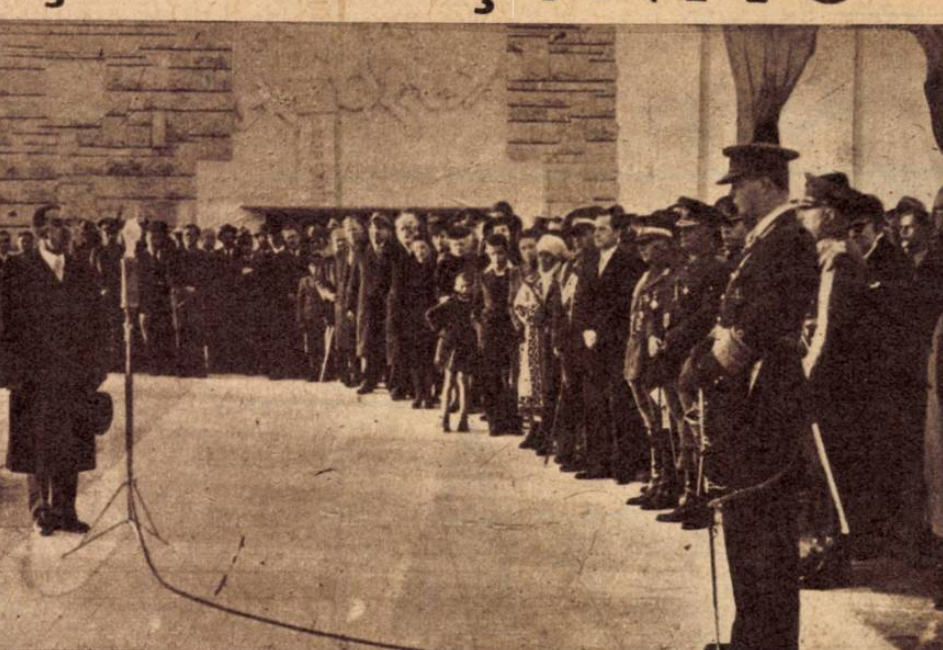
M. S. Regele Mihai tăind panglica inaugurată la intrarea în Expoziția dela Chișinău.

Palatul Cultural dela Cernăuți în care a fost instalată Expoziția.

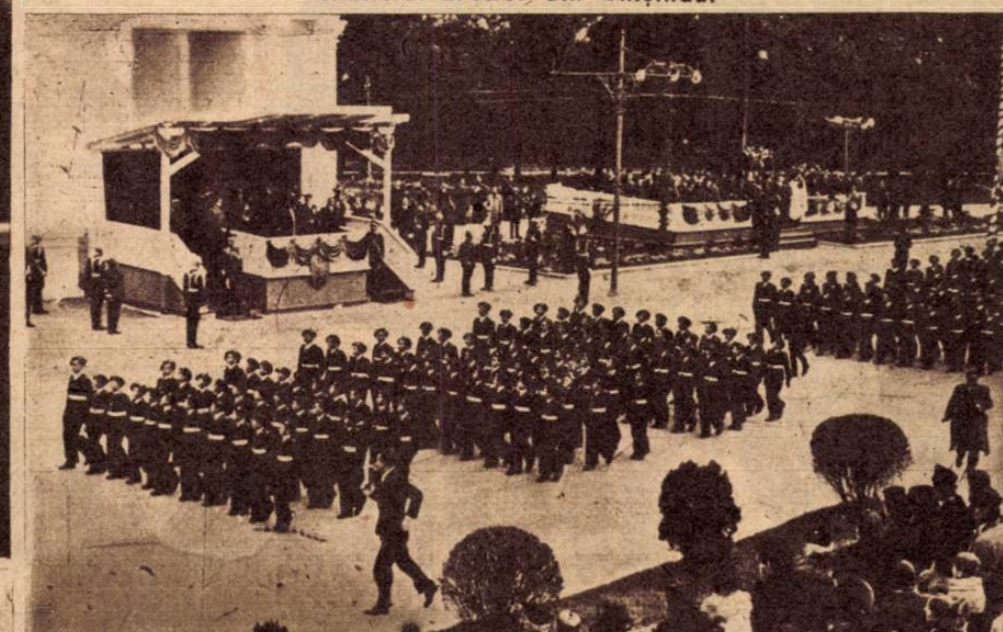
M. S. Regele, M. S. Regina Mamă Elena și d. prof. Mihai Antonescu după vizitarea unuia din standurile exponențe de muncii românești în Basarabia, Ștefănescu-Grivița

D. prof. Mihai Antonescu, rostindu-și discursul la inaugurarea Expoziției din Chișinău.

M. S. Regele, M. S. Regina Elena și d. prof. Mihai Antonescu, la cimitirul Eroilor din Chișinău.

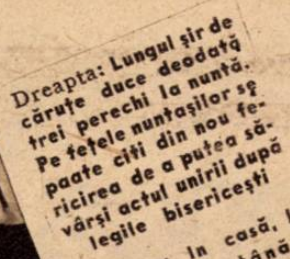
Elevii școlilor militare defilează, la Chișinău, prin fața tribunei regale.

Turnul Dezrobirii în momentul sosirii M. S. Regelui și a înalților invitați.

Defilarea țăranilor veniți la Chișinău din toate satele Basarabiei.

Stânga: în casă, la
reîntoarcere, tânăra
pereche este primită
creştineşte cu sare şi
pâine

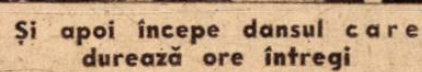
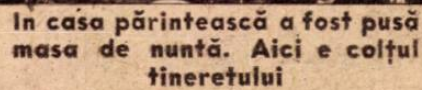
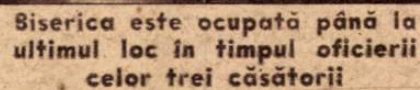
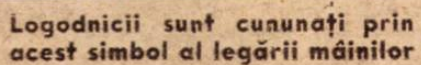
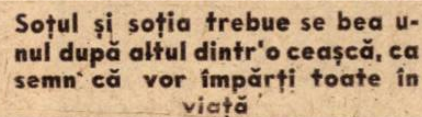
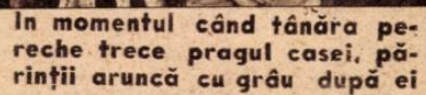
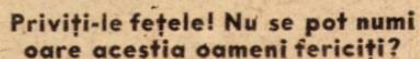
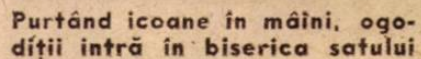
Stânga, jos: Până și
pe fața bătrânului to-
boșar al satului se
poate citi fericirea
reînvierii trecutului
după care a tînjit
atîta

PRETUTINDENI, în regiunile răsăritene ocupate de trupele germane și aliate, populația și-a reobținut libertatea religioasă, a cărei lipsă a simțit-o atât în anii de asuprire ai regimului sovietic. Și odată cu reintroducerea serviciului religios regulat au reînviat și vechile și frumoasele obiceiuri bisericești și culturale ale populației rusești.

Nespus de fericiți sunt bătrânii țărani ucraineni când pot lua parte astăzi iarăși la nunta copiilor lor, care sunt legați iarăși unul de altul prin binecuvântarea bisericească, așa cum a fost cazul cu mulți ani în urmă la propria lor nuntă. Această legătură între viața personală și religia lor, care este de generații întregi atât de înrădăcinată în ei, încât n'a putut fi nimicită nici printr'o asuprire îndelungată a bisericii lor, aparține lumii gândirii întregii lor înăscute. Acești țărani reobținut religia și acești țărani elib

fi nimicită
prire îndelungată
or, aparține lumii gând
nimțirii lor înăscute.
Și-au reobținut religia și ve-
chile datine, acești țărani din
ținuturile răsaritene eliberate,
și imediat și-a făcut loc bucu-
ria de viață și de libertate, ui-
tându-se dominația de teroare
din trecut. Țăranii ucraineni
au redevenit oameni fericiți.
Reportajul fotografic al unei
nunți, care-l publicăm în aceas-
tă pagină, este un document
elocvent.

de viață și
da-se dominația
i trecut. Țăranii
redevenit oameni fericiți.
Reportajul fotografic al unei
nunți, care-l publicăm în acas-
tă pagină, este un document
elocvent.

O MARINĂ FĂRĂ BAZĂ

(Urmare din pag. 5-a)

următoarea dilemă: să forțeze strâmtorile, să ceară ospitalitatea porturilor turcești, sau să se auto-scutunde.

Sunt singurele soluții pentru a pune capăt unei agonii prelungite.

Forțarea strâmtorilor ar echivala cu o sinucidere, de oarece Turcia a procedat la întărirea masivă a pozițiilor sale din strâmtori.

Așa că sovieticilor le rămâne de ales între ultimele două soluții.

*La dureri de cap,
răceli și
reumatism*

SALIPYRIN
EFICACE · INOFENSIV · EFTIN

*Elegantă și
calitate*
sunt cele două
caracteristice ale
ciorapilor **Tesyra**,
fie oă sunt fabricați
din mătase natu-
rală sau vegetală,
fie din lână.

Ciorapul
Tesyra

FUMĂTORI, dați mare atenție
îngrijirii dinților voștri!

Nicotina are efect vătămător
asupra smalțului de pe dinți.

Evitați aspectul disgrațios al
unei danturi îngălbenite, între-
buințând regulat, dimineața și
seara, pasta de dinți spumoasă
Emalin. Curăță perfect dinții, în-
tărește gingiile și răcorește gura.

PASTA DE DINȚI **EMALIN**
Lohse

Pag. 1

No. 82

Heinz Rühmann

Karin Himboldt, partenera
lui Heinz Rühmann

Scenă din filmul „Pilotul ghinionist”

SI ULTIMUL LUI

FILM

POPULARUL actor al studiourilor germane Heinz Rühmann, își are producția lui specială, pe cont propriu, așa cum obișnuiesc toate marile vedete ale cinematografului.

Fiind producția lui, e liber să-și dea drumul fanteziei și să conceapă un film fără controlul și părerea altora. Și, firește, că în modul acesta, lucrează cu mult mai mare râvnă, pe de o parte fiind vorba de reușita unei producții de investiție proprie, iar pe de altă parte fiind în joc tot prestigiul lui artistic.

O producție proprie oferă deci maximum de garanție pentru spectatori, grație meticulozității cu care e realizată.

În asemenea condiții și-a realizat Heinz Rühmann ultimul film, intitulat „Quax, der Bruchpilot” — sau pe românește, „Pilotul ghinionist” pe care ni-l anunță ecranele bucuștene pentru o apropiată prezentare în premieră.

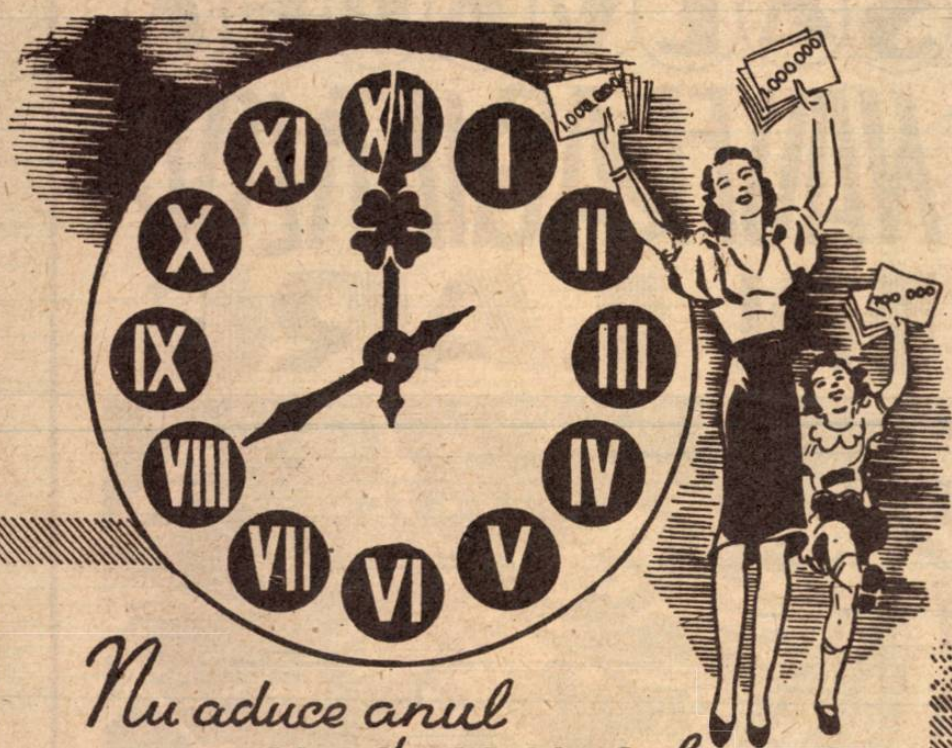
E vorba de o minunată comedie inspirată din viața aviatorilor și interpretată, pe lângă Heinz Rühmann, de: Karin Himboldt, Harry Liedtke, Lothar Tirmans și Elga Briuk. O comedie care a repurtat un răsunător succes pe toate ecranele stră-nătății.

Heinz Rühmann în noul
film de... pilot ghinionist

Aște două scene din producția lui Heinz Rühmann

*Nu aduce anul
ce aduce ceasul...*

**LA 19 NOEMVRIE ORA 8
ESTE CEASUL DVS...CÂND
SE TRAGE CLASA 3-A**
la

LOTERIA DE STAT PE CLASE

*Ciorapul
care infrumusețează piciorul!*

ARWA
Tailor made

* * * * *

BULEVARDUL REGELE CAROL I. NO. 4

* * * * *

Fiti modernă, fiti frumoasă

INTREBUINȚĂȚI
PRODUSELE
Kosztelitz

APPE DE COLONIA

1919

FOIN COUPE

LAVANDE

AIMEÉ

MIURA

RUSSE

CINQ

Kosztelitz

Pag. 13

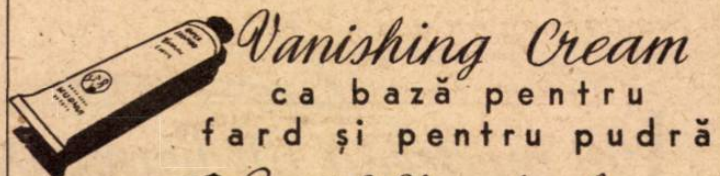

No. 823

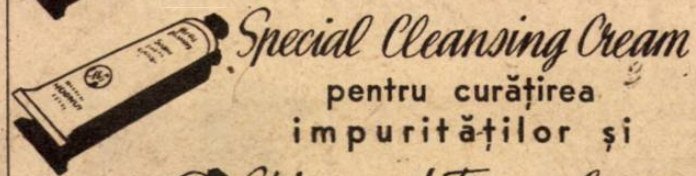
Fi zi noapte

Cele 3 CREME HUDNUT
veghează la prospețimea, tîne-
rețea și sănătatea tenului Dvs.

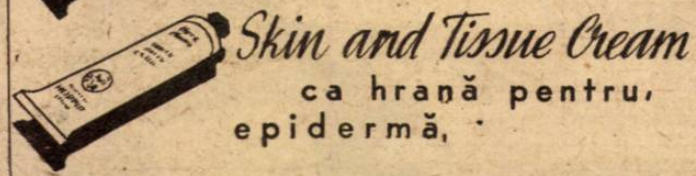
Vanishing Cream

ca bază pentru
fard și pentru pudră

Special Cleansing Cream

pentru curățirea
impurităților și

Skin and Tissue Cream

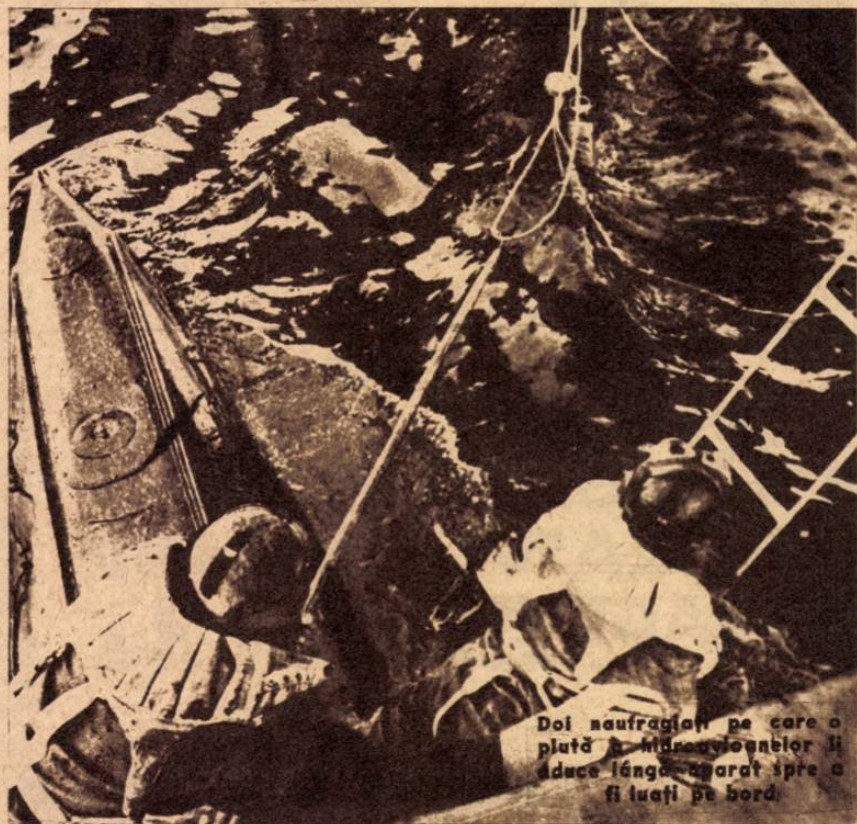
ca hrană pentru
epidermă,

vă asigură un ten mat și
catifelat.

three flowers

HUDNUT

SALVAREA NAUFRAGIATILOR IN LARG

Doi naufrași pe care o
plută a hidroavioanelor îi
aduce lângă aparat spre a
fi luați pe bord.

POPOARELE civilizate consideră că războiul, cu tot cortegiul lui de tragice evenimente, trebuie să nu-și piardă caracterul de luptă cavale-
rească. Dacă legea războiului admite, ca indispensabilă, jertfirea vieții omenști, ea nu justifică cruzimea inutilă. Dacă aviatorul inamic poate și trebuie să fie combătut atâta vreme cât se află în aer, și cât este periculos, în momentul când a fost învins, loialitatea cere să nu fie tratat altfel de cât ceea ce este: un om, care are nevoie de ajutor. Lupta s'a terminat, adversarul care a luptat cavalereste și a fost înfrânt are drept la omenia învinsului.

Conducătorii armatei germane, adânc pătrunși de acest principiu, au dat comandamentului etic caracterul unei legi precise, materială. Canalul Mânecii și coasta Mării Nordului sunt semănate cu posturi de ajutor plu-
titoare, un fel de mari geamanduri în care sanitari germani dau primele ajutoare naufragiaților, indiferent de naționalitate. În afară de aceasta există un amplu serviciu de salvare maritim, îndeplinit de hidroavioanele germane până departe în largul coastelor. În măsura posibilităților această operă, care se face zi și noapte, pe furtună sau pe timp frumos, reduce grozăvia războiului și smulge din ghiarele morții numeroși oameni.

Dacă vom compara această acțiune cu aceea a avioanelor care atacă în Răsărit trenurile sanitare germane, cu a torpilelor engleze care dau la fund în Mediterana vase-spital ale adversarului, cu a bombardamentului recent efectuat la Tobruk asupra unui lazaret de campanie de pe coastă, vom avea imaginea completă a felului cum sunt înțelese omenia și cavale-
rismul în cele două lagăre adverse care se află astăzi față în față.

Cu ajutorul unei scări avia-
torii căzuți sunt ridicați pe
bord

„REALITATEA ILUSTRATĂ”. Editura „Ziarul” S. A. R. București. Inscrisă sub Nr. 239, Reg. Publ. Periodice la Trib. Ilfov S. I Com. Revistă săptămânală tipărită la Heliogravură și un supliment „De toate pentru toți”. Redacția și administrația, Str. Th. Masaryk 17, București. Cec Postal 4083. Red. responsabil: G. Ionescu. Prețul abonamentelor: 6 luni (26 numere) lei 500; 3 luni (13 numere) lei 250. Plata taxelor poștale în numerar conform aprobării Direcției Generale P. T. T. Nr. 15.585/939.

Tipografia Societatea Națională de Editură și Arte Grafice „DACIA TRAIANĂ”, București, Str. Sărindar, 5-7-9. Inmatriculată sub No. 156/942 la Reg. Of. Comerțului București. Tipărită la 10-XI-1942

In amintirea epocii diligențelor și ca un simbol de tradiție adevărată, vechea casă Mouson din Frankfurt a dat lavandei sale, veritabile și delicios aromate, semnul „cu diligența”

**MOUSON
LAVENDEL**

Lama albastră Gillette

este lama de ras ce satisface pretențiile cele mai dificile. Calitatea cea mai bună a oțelului din care e fabricată, precum și ascuțișul, ei incomparabil, au făcut din această lamă o noțiune mondială.

APARATE DE RADIO CU ACEASTĂ INSIGNĂ *

constitue o garanție pentru o fabricațiune de primul rang și o perfecțiune tehnică desăvârșită!

*Este semnul distinctiv, prin care aparatele de marcă ale industriei radiofonice germane sunt certificate pentru export, ca având calitatea unor produse de primul rang.

Demonstrații gratuite în orice magazin de specialitate

Radiofonie = cunoaștere, bucurie, instruire.

ULTIMELE FOTOGRAFII DIN CAPITALĂ

M. S. Regele ieșind dela biserica Mihai Vodă, după oficierea slujbei religioase de ziua Sf. Mihail și Gavril

M. S. Regele Mihai și d. Mareșal Ion Antonescu trecând în revistă compania de onoare din curtea bisericii Mihai Vodă

D. prof. Mihai Antonescu, vice-președintele Consiliului de Miniștri, trece în revistă compania de onoare, după slujba dela Patriarhie

D. Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului, ieșid dela biserica Mihai Vodă, unde a asistat la slujba religioasă împreună cu M. S. Regele

D. prof. C. Petrovici, ministrul Educației Naționale și d. Baron Von Killinger ministrul Germaniei la București, semnând acordul cultural româno-german

DOUA REVISTE COMPLETE IN ACELAS PRET

19—25 NOEMVRIE 1942
NR 824 — ANUL XVI
— 20 LEI —

FOTO : UFA

19 JAN. 1943

Pe marginea tranșeei, într'un moment de repaus, ostașul român scrie o epistolă celor de acasă

Au sosit scrisori de-acasă. Ostașii profită de un moment de liniște și le citesc chiar în prima linie

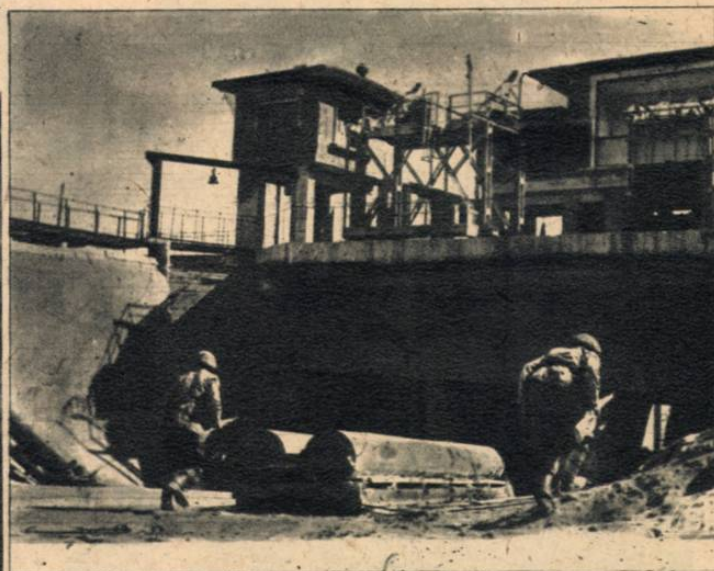
ULTIMELE FOTOCRAFII

Ofițeri români și germani urmăresc desfășurarea luptelor dela un post de observație, pe frontul Caucaz

Vânători români transmisioniști reabilitează legăturile telefonice pe frontul Caucaz

Cavaleria română în marș de apropiere, pe o zi frumoasă încă, pe frontul Caucaz

Vânătorii de munte români iau cu asalt o importantă uzină pe frontul Caucaz

DEPE FRONT

Femei din stepa calmucă, la gura gropilor în care trăesc de teama bombardamentelor

Foto.: S. M. P.

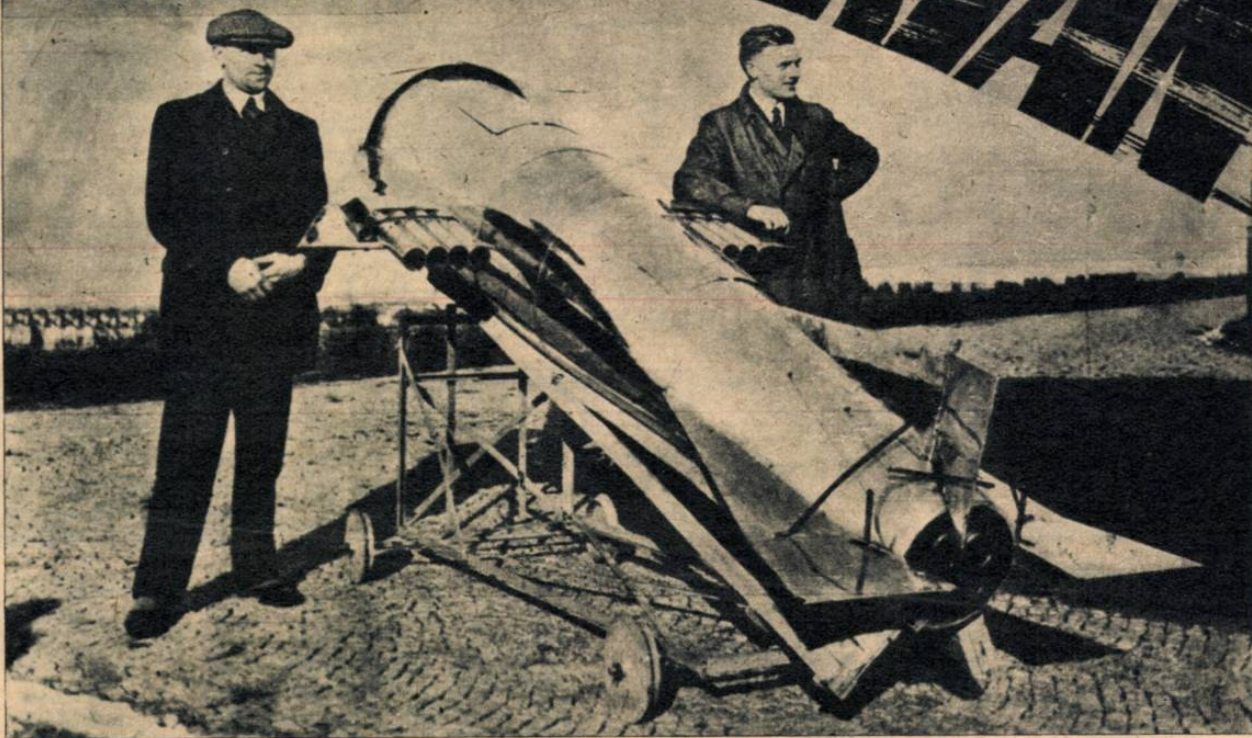

Post de mitralieră românesc pe una din înălțimile Caucazului

BOLIDUL AERIAN

AVIONUL VIITORULUI

Un model de avion-rachetă experimental, înainte de actualul război, de doi inventatori italieni

LA începutul conflictului, viteza maximă a avioanelor era de 750 de kilometri pe oră. Este foarte probabil că viteza putea să fie mărită chiar dacă secretul acestei creșteri de viteză ar fi folosit numai unuia dintre beligeranți.

Dar în timp de război nu viteza este aceea care contează. Preocuparea de a asigura avionului maximum de maniabilitate, maximum de putere de foc și o rază de acțiune cât mai mare, au primit față de preocuparea vitezei.

Se știe că, înainte de război, realizarea performanțelor de viteză nu depindeau numai de ingeniozitatea și de îndrăzneala constructorilor, ci și de o problemă pe care tehnica aeronautică n'a putut-o soluționa până acum.

Este vorba de problema „zidului aerian” de care se isbește orice bolid lansat cu o viteză depășind 900 kilometri pe oră.

Când se realizează cu oarecare aproximație viteza de mai sus se produceau două fenomene caracteristice.

Pe deo parte rezistența la înaintare creștea în mod rapid, iar pe de altă parte susținerea avionului pe linia de plutire slăbea datorită dezechilibrului format de fenomenele numite de tehnicienii aeronauticii „vârtejuri”. Aceste vârtejuri împiedecau evoluția avionului.

S'ar părea deci că în apropierea vitezei de 900 kilometri, bolidul aerian întâlnește condiții atmosferice critice. Aceste condiții atmosferice nefavorabile sunt denumite cu un cuvânt simbolic „zidul aerian”.

Zidul aerian distruge puterea avionului și anulează accelerația.

Se poate trage concluzia că avionul așa cum este astăzi construit ar mai putea să-și mărească viteza până la limita „zidului aerian”. El ar putea să-și sporească viteza cu cel mult 175 de kilometri.

Or, la mărirea vitezei se opune încă un element: elicea.

Specialiștii pretind că elicea are o viteză de 900 de kilometri pe oră pentru ca avionul să se poată deplasa cu o viteză de maximum 750 pe oră. Cu alte cuvinte și elicea se isbește de limitele zidului aerian. Ea nu poate să-și accelereze evoluția pentru

ă ridica avionul la un stadiu de deplasare mai rapidă.

Specialiștii au căutat să perfecționeze elicea dar văzând că era un lucru imposibil au ajuns la concluzia că pentru a mări viteza avionului trebuie să se suprimă elicea.

Construirea avionului fără elice necesită transformarea completă a tipului de aeronavă cunoscută până acum.

În Germania și în Italia s'au făcut numeroase cercetări pentru a se realiza un avion fără elice.

Primul rezultat remarcabil a fost realizat în Italia. Inginerul Campini a construit în atelierele uzinelor Caproni un tip de avion cu care colonelul Bernardi, învingătorul cupei aeronautice „Schneider” a putut să facă un sbor de 474 de kilometri cu o viteză de 200 de kilometri pe oră. Ce-i drept, rezultatul pare slab, dar dacă ne gândim că acest sbor a fost realizat cu primul avion fără elice el apare cu totul remarcabil.

Avionul construit în Italia nu se prea deosebește de tipul obișnuit al aeronavei. În locul fuselajului central al aparatului obișnuit vom găsi un lung cilindru gol. Elicea a dispărut ceea ce a determinat transformarea motorului și deci și a principiului de propulsie și de mișcare.

În linii generale, acest avion înaintează absorbind aerul și eliminându-l apoi prin partea posterioară. Este aproape același principiu ca și la cea mai mare parte din nave, care pentru a pluti pe apă, desfașoară o forță propulsivă în partea posterioară.

Specialiștii se află în fața următoarei dileme:

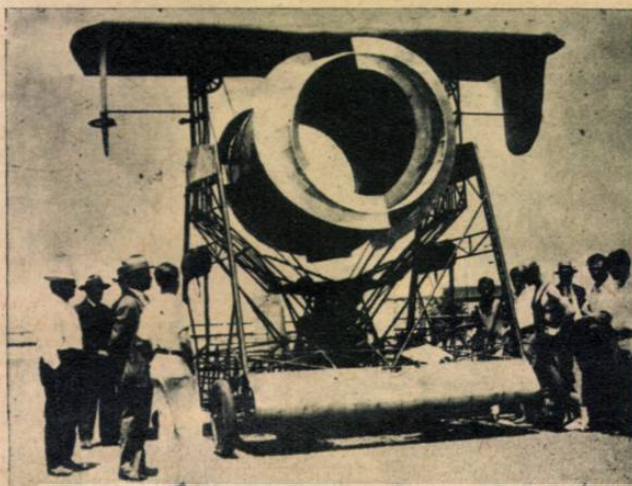
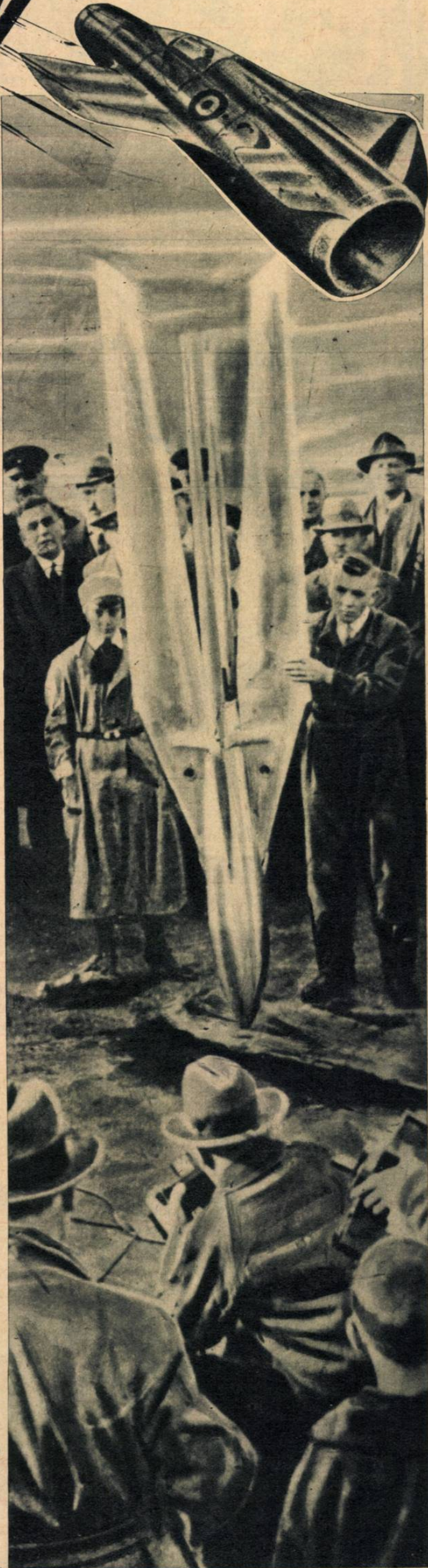
Avionul cu elice care a atins viteză de 755 kilometri pe oră, nu va mai putea să-și sporească viteza tocmai datorită elicei a cărei accelerare se isbește la viteza de mai sus, de ceea ce se numește „zidul aerian”.

Pe de altă parte avionul fără elice care înaintează datorită dezvoltării unei forțe propulsive nu a realizat deocamdată decât viteza de 200 de kilometri pe oră. În fața acestor două realități, specialiștii vor trebui sau să renunțe de a mări viteza avionului cu elice, sau în cazul când ar dori să mărească viteza aeronavelor să caute să perfecționeze aparatul construit de Caproni.

S'a pus chestiunea dacă într'un viitor nu prea departat nu se va putea realiza avionul care să-și transforme forma și principiul sborului în aer. Adică dacă nu ar fi cazul să se realizeze avionul care pornind cu elice să se modifice la o anumită altitudine când a atins maximum de viteză îngăduit de principiul elicei.

Fapt este că în fața cercetărilor asidue ale specialiștilor în domeniu, dintre noi nu are dreptul de a crede că forma actuală a avionului va fi multă vreme menținută.

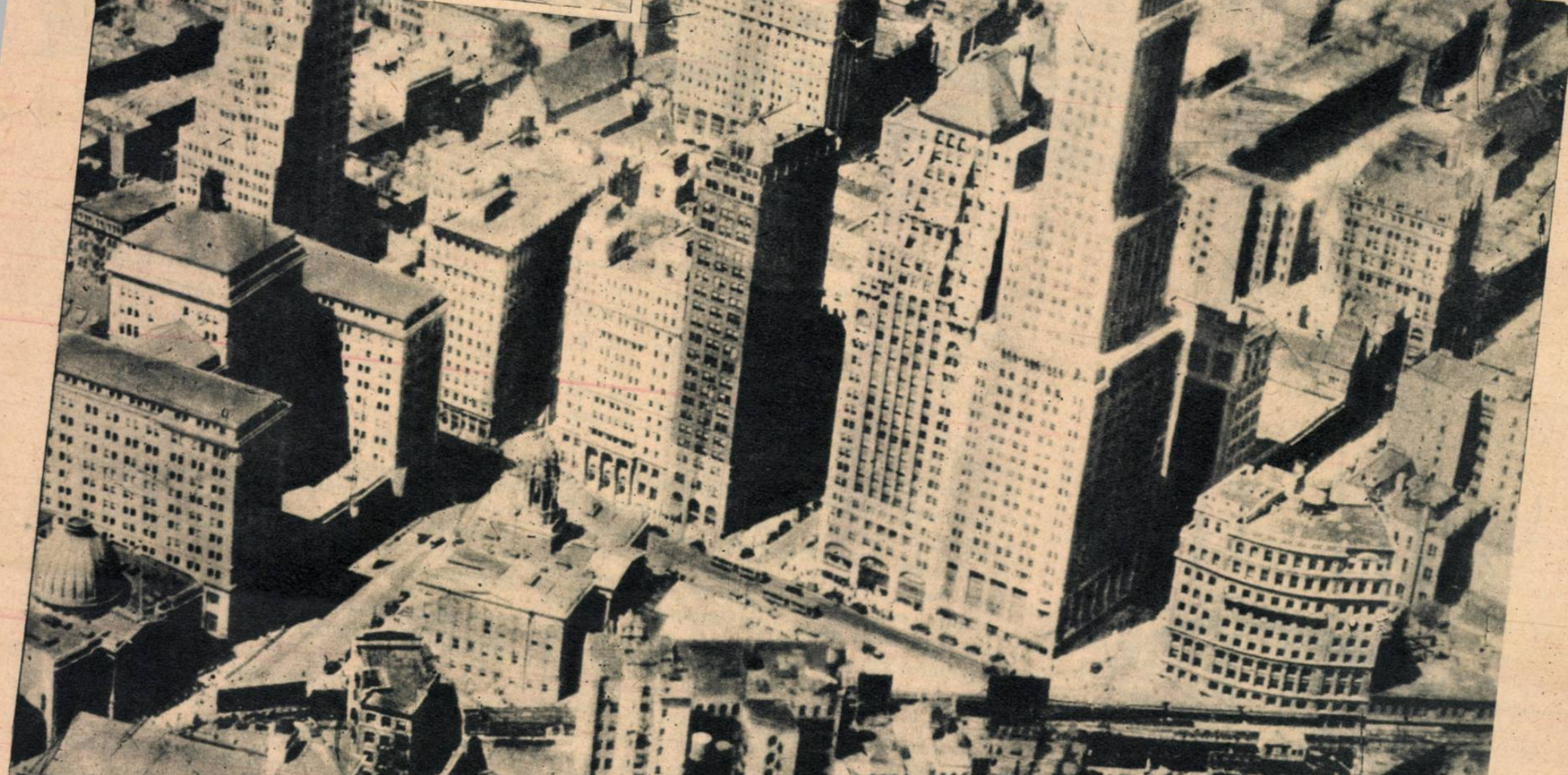
Stânga: Un nou tip de avion construit de un elvețian cu scopul de a învinge „zidul aerian”
Dreapta: Macheta unui bolid aerian, în miniatură, expusă acum câțiva ani pe un aerodrom german

CÂND VA FI BOMBARDAT NEW-YORK-UL

Un avion special încercând să acopere New-Yorkul cu ceață artificială pentru cazuri de atac aerian.

Cetățenii imensului New-York au aflat o veste dintre cele mai neplăcute. Amiralul american Yates Stirling, supranumit „amiralul furtunilor”, a făcut recent presei de peste Ocean o declarație în care a spus nici mai mult nici mai puțin decât că New-Yorkul, imensa aglomerare de sgârâc-nori, de străzi și de bulevarde, va putea fi bombardat într-un viitor apropiat.

Bombardarea New-Yorkului se va produce după prevederile amiralului american la începutul iernii, când zăpada și înghețul vor încetini ritmul operațiilor militare de pe frontul de Est.

Comunicarea făcută new-yorkeșilor a produs surpriză și consternare deoarece cetățenii celui mai mare oraș american se credeau în afara primejdiei aeriene.

Măsurile de apărare pasivă luate de primarul Fiorello la Guardia n'au fost luate în serios de majoritatea americanilor.

Când au apărut ordonanțele care introduceau camuflajul total, new-yorkeșii au spus că „este o glumă a domnului Floricică”, cum este denumit ironic primarul.

Stingerea luminilor în imensele sgârâc-nori, amenajarea adăposturilor antiaeriene și organizarea echipelor de apărare antiaeriană li se păreau naivilor americani „jocuri amuzante de-a războiul”.

Astăzi se știe la New-York că amiralul Yates Stirling nu prea are obiceiul să glumească. Este un militar serios și extrem de prevăzător.

Iată ce a declarat acest om:

„Bombardarea New-Yorkului nu este un lucru imposibil pentru forțele aeriene ale Reichului. Trebuie să se știe că Germania posedă de pe acum un avion de bombardament a căruia rază de acțiune este de 7.000 de kilometri: este vorba de Heinkel 117”, care este punctul de a putea fi produs în serie.

Acest avion este capabil să transporte o încărcătură de 500 de kilograme de bombe și să revină la baza sa fără escală.

Pe distanța de 2.000 de mile care separă Europa de rada New-Yorkului, avionul „Heinkel 117” poate transporta 8 tone de bombe.

Aparatul posedă frâne speciale construite și amenajate în aripi cu ajutorul cărora poate la nevoie să opereze în picaj”.

Amiralul n'a mai spus nimic altceva, dar de astă dată new-yorkeșii au înțeles că este vorba de ceva serios.

Primejdia aeriană a devenit o realitate.

În ziua în care amiralul Stirling a făcut declarațiile sale înfricoșătoare, cele patru sute de sirene ale marelui oraș au început să sune. A fost prima alarmă aeriană neanunțată cu scopul de a obișnui publicul cu măsurile de apărare pasivă. Cu toată frumusețea zilei de toamnă, atmosfera era lugubră. Cei 280.000 de voluntari ai apărării pasive pândeau pe terasele sgârâc-norilor gata să participe la stingerea bombelor, incendiare.

În seara aceleași zile camuflajul a fost total. Sgârâc-norii își ridicau siluetele lor negre sub cerul instelat. De obicei camuflajul la New-York nu era decât parțial. Reclamele luminoase erau stinse, dar reclamele cu neon rămăneau aprinse. În seara aceea numai semnalele luminoase ale serviciului de circulație străluceau la intersecțiile străzilor.

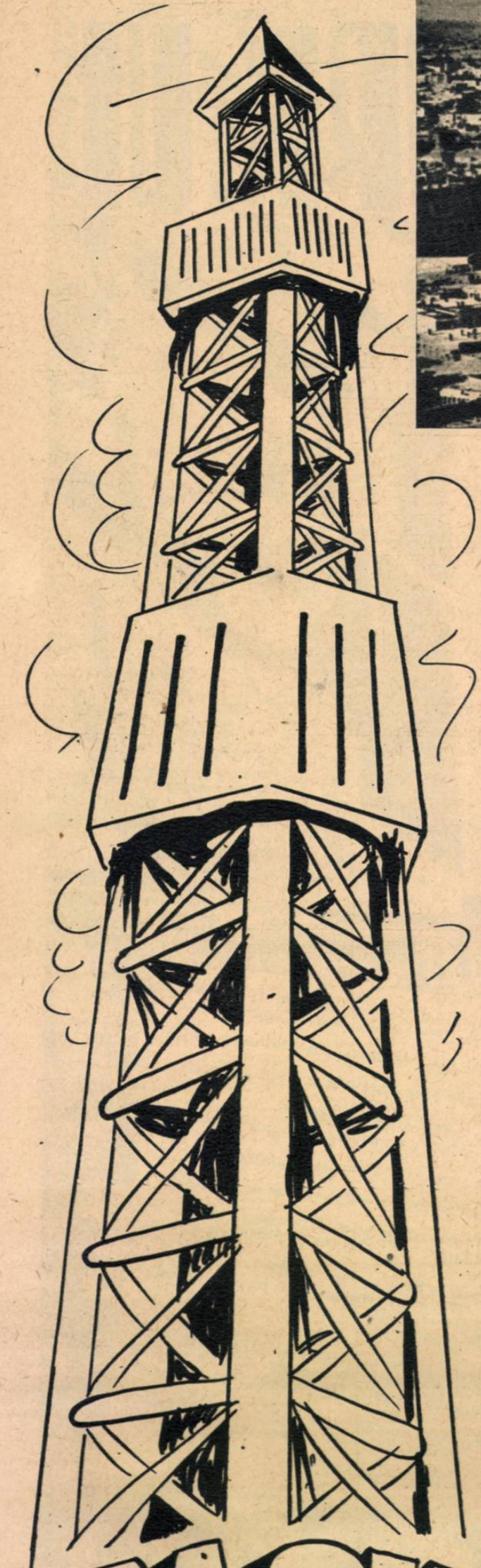
În zorii zilei, în spitalele uriașului oraș zăceau în nesimțire 75 de victime ale circulației și ale întunericului.

Victime anticipate ale bombardării New-Yorkului.

Dreapta: Times Square din New-York fără animație din cauza economiei de combustibil.

LA sudul Caucazului, acolo unde se dau în momentul de față lupte intense, se află două centre dintre cele mai importante pentru industria și comerțul petrolului și a derivatelor sale. Unul dintre ele este Baku, la malul Mării Caspice, care prezintă aspectul a numeroase puțuri petrolifere; celălalt este Batum la malul Mării Negre. Batum este legat de Baku prin două conducte.

Înainte de actualul conflict Batum era cel mai mare port din lume în privința transportului de petrol.

Baku este înconjurat de o atmosferă cețoasă îmbibată de mirosul caracteristic al petrolului care țâșnește încontinuu din adâncurile pământului.

Orașul este destul de mare și are în centrul său importante edificii, străzi largi, bulevarde și grădini spațioase.

În acest prăș al Rusiei orientale se mai pot vedea și astăzi frumoase și grandioase moschei transformate după obiceiul bolșevicilor în magazine. Cele două clădiri care domină de pe o colină întreg orașul petrolului sunt: catedrala ortodoxă cu admirabilele sale turle aurite, actualmente muzeu și fastuosul castel construit în stil persian-bizantin al foștilor hani ai regiunii.

Rușii au păstrat neatins castelul hanilor dela Baku pentru a comemora evenimentele ce au precedat luarea în stăpânire a acestei bogate regiuni.

De fapt ultimul han al regiunii Baku, a fugit, în anul 1803, împreună cu întreg haremul său (care se pare că era foarte numeros), în momentul când trupele rusești pătrundeau în orașul însoțit al petrolului.

Un episod interesant din lupta dusă de hanii regiunii împotriva invadatorilor, ni-l oferă Cronica, relatând împrejurările în care a fost ucis generalul țarist Zizianoff, în momentul când primea cheile cetății petrolului:

„Înșuși hanul Husein Khuli se apropiă de generalul învingător și în clipa când acesta primea dela notabilitățile orașului cheile prețioasei cetăți, îi implântă un pumnal în piept“.

Orașul Baku oferă călătorului aspecte dintre cele mai pitorești. El posedă câteva cartiere construite într-un straniu stil arhitectural, cum sunt cartierele armenesc, persan, armean, tătăresc etc. Străzile sunt foarte înguste, dar casele sunt în-tocmai unor vile întărite după modelul străvechilor cetăți orientale.

La prima vedere orașul pare un mozaic omenesc întocmai marilor

așezări cosmopolite. El prezintă caractere comune cu Tiflis și Batum.

Cheii oferă o priveliște dintre cele mai poetice dominat de turnul Kis Kale, construit în stil bizantin acum câteva veacuri.

Este aproape o minune că actualii conducători ai Rusiei comuniste, oameni cunoscuți prin lipsa lor de respect pentru valorile culturii, nu au distrus vechile monumente ale regiunilor care în decursul vremilor au fost anexate spațiului moscovit.

Portul dela Baku era în vremurile de pace plin de vase de toate tonajele. Aceste vase asigurau transportul petrolului în Persia, în Turchestan și în anumite localități ale Rusiei sudice.

În interiorul Rusiei transportul petrolului se făcea cu ajutorul conductelor ce atingeau portul Batum așezat la Marea Neagră.

În jurul portului se desfășura o viață economică intensă, animată pe vremea țărilor de tipurile cele mai deosebite ale rasselor asiatice. Această activitate economică a fost eliminată de economia bolșevică și înlocuită cu dictatura birocraților comuniști.

„Ciorni-gorod“ — cetatea neagră — cartier al orașului Baku, atrage mai ales prin intensa activitate petroliferă. Este cartierul care duce spre perimetrele cele mai importante ale orașului. Este calea cea mai scurtă spre zona distileriiilor și a puțurilor de petrol. Atmosfera acestui cartier este îmbăcsită de funingine, de șgură și de mirosuri caracteristice. Străzile sunt străbătute

Batum și-a parte din conductele petrolifere care îl leagă de Baku.

O vedere generală a oraşului şi portului Bacu pe coasta Mării Caspice.

de conductele distilierilor, iar casele se ridică alături de sonde. Pe ici, pe colo se poate vedea câteun locşor verde, în care a înflorit o timidă grădină de zarzavaturi.

Ceva mai departe se află „Bielî-gorod”, — cetatea-albă — cu numeroasele sale distilării, topitorii, fabrici şi uzine. În acest cartier lichidul de culoare brun-verzue se transformă în benzină, în gazolină şi în alte treisprezece tipuri de produse petrolifere.

Deosebit ee interesante sunt izvoarele de petrol dela Balakani, situat în peninsula apropiată a Apseronului. Spectacolul are ceva impunător şi fantastic în acelaş timp.

Schelăriile de lemn care susţin siluetele de fier ale sondelor sunt atât de dese în această regiune, încât ai impresia că ai pătruns într-o fantastică pădure de sonde şi de schele.

Odată cu abolirea proprietăţii private, bolşevicii au introdus în întreaga regiune petroliferă a Caucazului un sistem de extracţie modernizat şi unificat.

Datorită unui plan de reorganizare a regiunilor petrolifere s'au trasat noi căi de comunicaţie feroviare şi numeroase oraşe şi oraşele au fost înfiinţate pentru a adăposti masa muncitorilor petroliferi.

Muncitorii care lucrează la sondele de petrol sunt ruşi, persiei, tătari şi georgieni. În direcţia generală a extracţiei petrolului se mai găseau până acum câţiva ani şi ingineri americani specializaţi în problemele petrolului.

Desigur că aspectul muncii în regiunea petroliferă dela Bacu este cu totul impresionantă. Armate de muncitori exploatează cu eforturi dintre cele mai mici o masă petroliferă care din când în când fâşneşte singură până la înălţimea de zece metri deasupra solului.

Intr'adevăr, zăcămintele petrolifere ale Rusiei conţin rezerve inepuizabile.

Exploatarea regiunii Bacu a fost iniţiată în anul 1872 de Robert Nobel, fratele cunoscutului inventator al dinamitei, care a creat şi premiul internaţional cu acelaş nume.

Acest suedez a înfiinţat societatea „Nobel, pentru exploatarea petrolului rusesc” organizând primele sonde şi primele rafinării.

Peetru a elimina concurenţa petrolului rusesc, Rockefeller, marele speculant al petrolului american, a reuşit să elimine influenţa lui Nobel, intrând cu capitaluri importante în exploatarea zonei Bacu.

În anul 1883 s'a terminat prima cale ferată transcaucaziană care pornea dela Rostov şi mergea până la Bacu. Tot în acelaş an s'a terminat amenajarea portului petrolifer Batum care a devenit cel mai mare din lume.

În anul 1902 s'a construit prima conductă Bacu-Batum lungă de 900 de kilometri. În ultimii ani a fost terminată o conductă mai mare decât prima şi paralelă cu aceasta. Bol-

şevicii au construit de asemenea numeroase căi ferate printre care cea mai importantă Bacu—Tiflis—Batum, care face legătura între Marea Caspică şi Marea Neagră.

Alte conducte fac legătura între Bacu şi Petrovsk pe malul Mării Caspice, între Bacu şi Grosny, care are o producţie anuală de 9.000.000 de tone de petrol rafinat. De asemenea s'a făcut legătura cu Rostof şi Tuapse pe malul Mării Negre.

Trebue să se ştie că din cele 36 de milioane de tone cât este producţia totală a petrolului rusesc, 27 de milioane de tone sunt produse numai în regiunea caucaziană,

În timp ce producţia din ultimii ani a mers crescând, exportul a descrescut. Şi acesta poate fi încă un indiciu că Rusia pregătea războiul împotriva Europei.

Industria petroliferă rusească se afla sub conducerea a trei mari consorţii: „Azneftul” (Bacu) „Grozneftul” (Grosny) şi „Embaneftul”. Aceste trei con-

Vedere din gara principală a oraşului Bacu.

sortii se aflau sub controlul Comisariatului Economiei Comuniste. Nefsindicatul era singurul organ autorizat să se ocupe cu vânzarea petrolului rusesc. Porturile Batum şi Novorosisk erau singurele porturi prin care se putea face exportul petrolului.

Încă din cursul războiului trecut, importanţa regiunii Bacu a fost scoasă în relief de specialiştii războiului motorizat. Astăzi, pentru stăpânirea acestei regiuni, se dă una din cele mai mari lupte ale istoriei.

Odinioară, pe vremea când în această regiune oamenii credeau în religia lui Zoroastru,

S'ar putea spune că la Bacu apele mării s'au retras spre a face loc petrolului.

la Bacu se aflau templele închinat zeului Mitra. În aceste temple ardeau în cinstea zeului focuri eterne alimentate de gazele degajate de petrol.

Persienii venneau în pelerinaj pentru a se prosterna în faţa măreţiei zeului. Califii mahomedani şi şahii convertiţi la islamism din dorinţa de a înlocui religia lui Zoroastru cu regulile religioase ale Coranului, au stins focurile eterne prin devierea curentilor de gaz în moscheile închinat lui Allah şi profetului său.

Pe locurile unde altădată se dădea lupta între două credinţe religioase, se întâlnesc astăzi cele mai puternice armate ale lumii.

Se ştie de pe acum că în clipa când ruşii vor pierde bătălia Caucazului, întregul front dela Răsărit se va prăbuşi şi victoria Europei asupra barbariei comuniste va fi desăvârşită.

Stradă centrală din Bacu.

Vânătorii de munte germani pe cele
mai înalte vârfuri ale munților Caucaz

DIN TOATA LUMEA

Amiralul Schiewindt, coman-
dantul flotei de vedete rap-
de germane, felicită echipajele
pentru ultimele lor victorii

Un vânător de munte german
profită de o zi de repaus spre
a-și repara bocancii

Urișele lucrări de fortificație sunt
continuate, zi de zi, pe coasta Atlan-
ticului, de specialiștii Organizației
Todt

Uzina de pe malul răsăritean al Volgei
lăsată în flăcări de avioanele de
bombardament germane

Sentinelă germană la un post avansat din Caucaz unde zăpada a căzut de mult

Într'un sector african, în care luptele sunt rare, soldații germani gonesc plictiseala cu o partidă de bridge

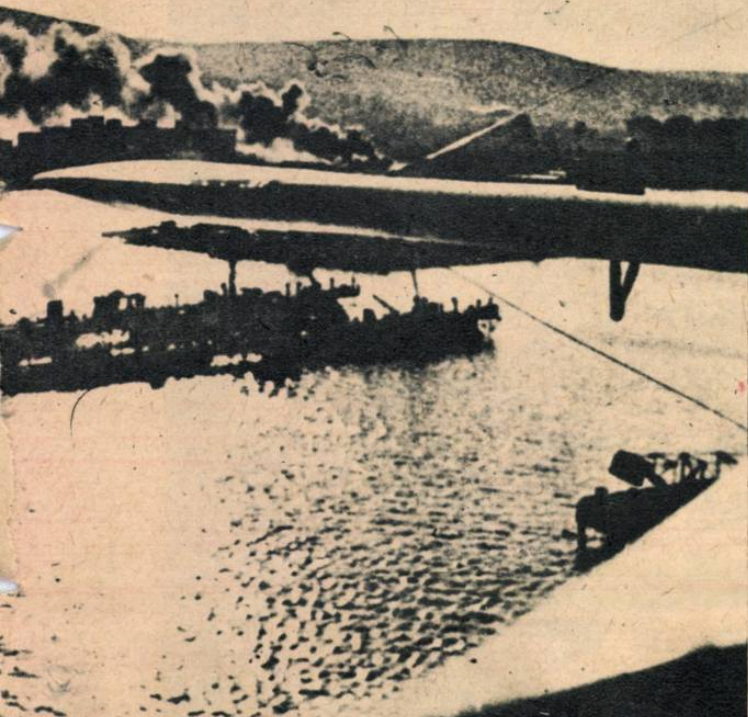
„Cherry” mascota unui crucișător german care patrulează la apele Atlanticului

Generalii spanioli, Munoz Grandes și Esteban-Infantes în vizită la Marele Cartier al generalului german de Armată Erik Hansen

Înainte de un raid asupra Maltei comandantul escadrilei dă ultimele instrucțiuni echipajelor

Minunat aspect fotografic pe care-l găsim în cartea d-lui Al. Bădăuță, reprezentând Căldarea Negoilui.

ochii și sufletul iubitorilor peisajului dela noi, un rar prilej de delectare, oferit aci în câteva reproduceri și cititorilor „Realității Ilustrate”.

În fața unei desăvârșite prezentări grafice, pe care a realizat-o editura „Scrisul Românesc”, sub îngrijirea d-lui Virgil Molin, cu mijloacele unor teascuri de tipar pur, se cade să subliniem și acest aspect de occidentală tipăritură al volumului „Munții României”

AL. BĂDĂUȚA MUNȚII ROMÂNIEI

O CARTE A MUNȚILOR NOȘTRI

CULTUL ce-l avem pentru frumusețea peisajului românesc de munte, ne obligă să ne oprim puțin atențiunea asupra noiei lucrări recent apărută: „MUNȚII ROMÂNIEI” de Al. Bădăuță.

Ifățișate cu adevărata migală

scriitoricească și puse în valoare cu pricepută dragoste, temele acestui subiect fac într'un chip și mai legitim sensibilă mândria de totdeauna a neamului nostru.

„Munții României” de d. Al. Bădăuță alcătuiesc pentru

Pod peste torrentul unui râu la poalele munților

care va rămâne și un temeinic început de propagandă pentru cei care prețuiesc poezia naturii.

Sus: Cioban cu oile prins de obiectivul fotografic într'una din pitoreștile văi ale munților noștri.

Dreapta: Apus de soare, vara, în munți.

Jos: Pădure de brazi sub mantia strălucitoare a zăpezii.

4711
Tosca
EAU DE COLOGNE

DISTINS ȘI RAFINAT

Apa de Colonia „TOSCA” vă imprimă o notă de autentică distincție și ales rafinament, împlinind prin aceasta cea mai arzătoare dorință a Dvs.... succesul. Parfumul rafinat și totuși discret al Apei de Colonia „TOSCA” desăvârșește în chip armonios specificul Dv. feminin. Tosca e Apa de Colonia a femeii moderne.

Râdeți în voie
ȘI DIN TOATĂ INIMA

Elegantă și calitate
sunt cele două caracteristice ale ciorapilor **Tesyra**, fie oă sunt fabricați din mătase naturală sau vegetală, fie din lână.

Ciorapuri
Tesyra

Nicotina are efect vătămător asupra smalțului de pe dinți.

Evitați aspectul disgrățios al unei danturi îngălbenite, întrebuințând regulat, dimineața și seara, pasta de dinți spumăasă Emalin. Curăță perfect dinții, întărește gingiile și răcorește gura.

EMALIN
PASTA DE DINȚI
Lohse

Revista Cinematografică

Heinz Rühmann, realizatorul și interpretul comediei „Pilotul ghinionist” (Foto: Terra).

Marina V. Ditmar, vedeta definitiv consacrată de filmul „G. P. U.” (Foto: Ufa).

Hans Albers în noua lui rol „Sherlock Holmes” (Foto: Ufa).

Lotte Koch, vedeta filmului „Atac la Baku” (Foto: Ufa).

În plin sezon cinematografic, găsim interesant să-i informăm pe cititorii noștri asupra ultimelor mari succese obținute de filmul german pe ecranele metropolelor europene, precum și asupra vedetelor care s-au impus pe primul plan al popularității.

Trebue să relevăm, în primul rând, filmul „Iubirea cea mare” cu Zarah Leander și Viktor Staal, care a fost prezentat cu succes și la noi și care l-a consacrat ca mare vedetă pe Viktor Staal.

Al doilea film care a raportat un răsunător succes pretutindeni și care a lansat-o pe Marina von Ditmar în alură de mare vedetă este „G. P. U.”.

Al treilea mare succes, de care presa străină se ocupă în coloane întregi de elogii este „Atac la Baku”, film ale cărui exterioare au fost turnate, în bună parte, în România și care aduce pe ecran una dintre cele mai remarcabile creații ale talentatei actrițe Lotte Koch.

O comedie minunată, realizată și interpretată de Heinz Rühmann, sub titlul „Pilotul ghinionist”, rulează de asemenea cu succes pe ecranele străine.

Și, în sfârșit, genul senzațional triumfă din nou cu ultima creație a lui Hans Albers, „Sherlock Holmes”.

Viktor Staal, partenerul frumoasei Zarah Leander în filmul „Iubirea cea mare” (Foto: Ufa).

*Ciorapul
care infrumusețează piciorul!*

ARWA
Tailor made

Lama albastră Gillette

este lama de ras ce satisface pretențiile cele mai dificile. Calitatea cea mai bună a oțelului din care e fabricată, precum și ascuțișul, ei incomparabil, au făcut din această lamă o noțiune mondială.

Lanson

CREMĂ
SI
PARFUM

Visul Doamnei

LANG/DORFF & CO-BERLIN-GERMANIA

*Aderentă
ȘI FINĂ*

Pudra Hudnut convine de minune
tenului Dvs. Redusă la starea
moleculară, aderă perfect, asimi-
lându-se și armonizându-se la
culoarea proprie a epidermei.
Discret parfumată, se găsește
în 12 diferite nuanțe.

**three flowers
HUDNUT**

CE NE REZERVĂ VIITORUL

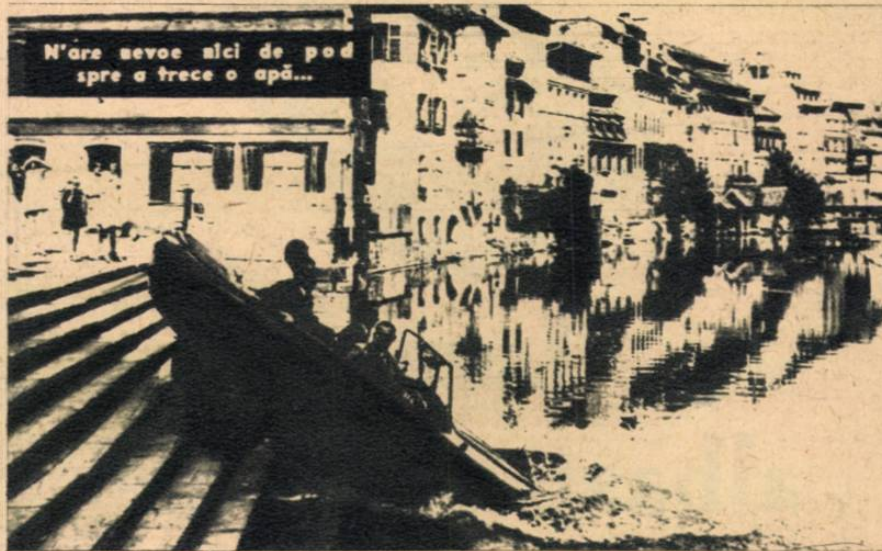
AUTOMOBILUL AMFIBIE

CA rezultat al unor încercări îndelungate s'a putut construi automobilul Trippel, un vehicul ce poate fi folosit pe uscat, pe apă și pe terenuri accidentate. Indiferent de felul terenului pe care merge, șoferul nu are în fața ochilor săi decât ținta, știind că vehiculul său poate trece peste tot: pe câmp, pe șosele, prin păduri, prin ape curgătoare sau pe lacuri. Pretutindeni automobilul Trippel se află în elementul său, fiind în același timp un minunat mijloc de locomoție pentru autostradă cași o admirabilă barcă cu motor. Cu greu s'ar putea găsi un vehicul mai ideal pentru sport, vânătoare, călătorii de explorare, pentru regiuni coloniale și pentru ținuturi deluroase care nu dispun de șosele. Mulțumită felu-

lui de construcție, automobilul Trippel nu consumă mai mult carburant decât un automobil obișnuit, în ce privește conducerea, ea este atât de simplă, încât oricine care știe să conducă o mașină obișnuită se simte bine la volan.

Se poate vedea ușor ce folos variat aduce această invenție germană. Mai ales în timp de război când, se cere unui vehicul cât mai multe calități, automobilul Trippel însemnează un ajutor extrem de important în conducerea războiului. Dar și în timp de pace automobilul Trippel, care întrunește în el atâtea calități va deveni desigur un colaborator indispensabil al omului.

Fii modernă, fii frumoasă

INTREBUINȚĂ
PRODUSELE

Kosztelitz

APE DE COLONIA

1919

FOIN COUPE

LAVANDE

AIMEÉ

MIURA

RUSSE

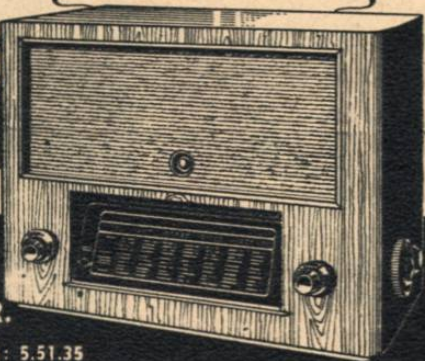
CINQ

Kosztelitz

CUNOSCĂTORUL ALEGE
RADIO EUMIG

REPREZENTANȚA
PENTRU ROMANIA
EUMIG S.A.R.
BUCUREȘTI, CALEA MOȘILOR No. 45. TELEFON: 5.51.35

*La dureri de cap,
răceli și
reumatism*

SALIPYRIN
EFICACE · INOFENSIV · EFTIN

*Dela modelul super cel mai mic
până la modelul super cel mai mare...*

...puteți alege un
aparat de radio
cu această insignă!*

*Este semnul distinctiv, prin care aparatele de marcă ale industriei radiofonice germane sunt certificate pentru export, ca având calitatea unor produse de primul rang.

Demonstrații gratuite în orice magazin de specialitate

Cine ascultă radio - trăește în ritmul epocii.

Pag.

No. 824

ULTIMELE FOTOGRAFII DIN CAPITALĂ

M. S. Regina Mamă Elena după vizita făcută la Institutul Surorilor de Caritate

Slujba religioasă la redeschiderea Cursurilor Facultății de Drept

M. S. Regina Mamă Elena vizitând Spitalul Z. I. 309 de sub conducerea d-lui dr. Victor Gomoiu

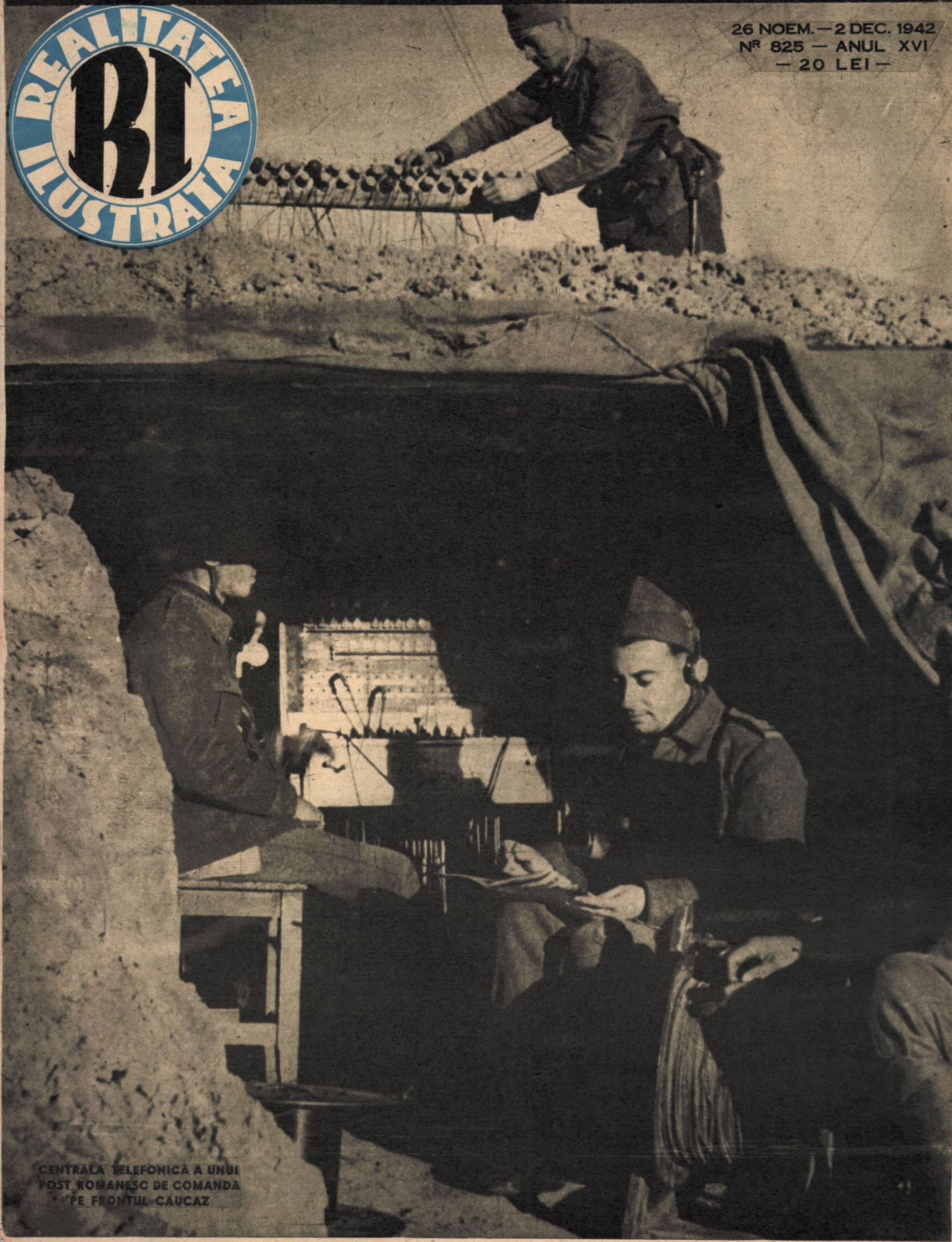

Stare Sosirea d-lui dr. Rust, ministrul Culturii Germane la București. Dreapta: D. dr. Rust la Mormântul Eroului Necunoscut

DOUA REVISTE COMPLETE IN ACELAŞ PREȚ

26 NOEM. — 2 DEC. 1942
NR 825 — ANUL XVI
— 20 LEI —

CENTRALA TELEFONICA A UNUI
POST ROMANESC DE COMANDA
PE FRONTUL CAUCAZ

49 JAN 1943

La un observator de artilerie în
sectorul trupelor române de pe
frontul Stalingradului

REPORTAGE

Un post înaintat românesc pe frontul
Caucaz

Într-un scurt popas, ostașul român îngrijește de tovarășii lui de drum

Vânătorii de munte români luptând pentru cucerirea unei mari uzine de pe frontul Caucazului

După ocuparea orașului Nalcik, românii își continuă înaintarea alături de carele de asalt germane

ATA le front

s: Cămile folosite la transport în regiunea Caucazilor

reapta: Un câine lup, tovarăș despărțit și mascotă a artiștilor români de pe frontul Stalingradului

s: Ofițer sovietic căzut prizonier, este interogată de ofițerii români

FOTO
S. M. P.

Atacul unui punct de rezistență sovietic pe frontul Terek

Vânzătoare ambulantă

La ODESA

ODESA, orașul tuturor revoluțiilor de altă dată sau cum îl denumea contele Voronzov: „Tarievnia Moria”, (Domnița Mării), — e stropită, în dimineața asta de Duminecă, cu vraja unei zile de soare cald și mângâiată cu blândețe de vântul mării în dăngănitul de pace și lumină al clopotelor din slava bisericilor...

CU MUSCALUL PRIN MARSILIA ORIENTULUI

Dintr-o firească curiozitate voim să vedem mai întâi piața, „hrana norodului”, despre care, în 1919, Arnold Margoline scria, în ziarul „La Victoire”: „În acest oraș al tuturor revoluțiilor vicața a devenit insuportabilă; lipsa apei de băut și a alimentelor e groaznică. Anarhia domnește pe străzi. Banii n’au nicio valoare. Avutul și viața locuitorilor nicio valoare”.

O trăsurică cu un căluț și un muscal acru de tutun, (stăpânul circulației de azi) ne duce de pe malul mării, dela statuia edilului Richelieu (cel care cu ascuțimea spiritului francez a reușit să dea acestei enorme amestecături de naționalități fizionomia unui oraș modern), spre „Talcioac”.

Trecem pe lângă fosta statuie a Ecaterinei a II-a, (mai târziu, pe același soclu, a lui Lenin), îndreptându-ne, pe str. Adolf Hitler, (admirabil asfaltată) și în tăcânitul mărunț al căluțului, străbatem drumul până la Talcioac.

Cuvântul „Talcioac”, care înseamnă învălmășală, este denumirea pieței. El vorbește de tot trecutul acestei cetăți cosmopolite.

Muscalul, în pufăitul leneș al lulelei înplântată adânc în tufa bărbii, cu învărtituri obosite de bici, abia mână căluțul și putem privi în voce în toate părțile.

Iată cartierul în care, acum vreo 40 de ani, un român, C. Stere, asista la fantasmagoria luptelor de stradă. Și atunci, scrie Stere, insurecția bântuia din plin, dar trupele rămase credincioase stăpânirii opuneau o rezistență tenace. Cartierele orașului, îngrămădite de baricade, formau un fel de tablă de șah

aflându-se unele în mâinile revoluționarilor, altele în ale trupelor guvernamentale. Ne-norocitul trecător somat la fiecare pas să ridice mâinile în sus, nu mai știa căror zei să se închine. Cetățeanul care se culca socialist republican, peste noapte, prin biruința trupelor guvernului, putea redeveni pe neașteptate un supus credincios al Țarului, sau invers. Ziarul care în ajun suna sub cenzura regimului țarist, combătând anarhia, și uneltirile criminale ale dușmanilor tronului și ai altarului, a doua zi, după fluctuațiunea baricadelor, era silit să predice cu entuziasm evanghelia revoluției sociale...

„TALCIOACUL DE ASTĂZI”

Am ajuns la marginea pieței. O mare de capete care forfotesc în strigătele de reclame ale vânzătorilor.

O vânzătoare ambulantă de cearcafuri, fețe de pernă, de masă, așezate estetic pe umăr, ne întâmpină surâzând. E îndrăzneată, probabil pentru că e frumoasă și cere 160

mărci (9.600 lei). Scumpetea cearcafului dă preț rogojinei. O batistă 5 mărci îți reamintește mâneca dela cămașa copilăriei.

În schimb alimentele: carnea, ouăle, peștele, fructele, zarzavaturile, produsele lactate sunt din abundență și fără cartelă ca și cum nu ar fi război.

Este o realizare ce revine, îmbucurător, administrației românești. Și aici prețurile sunt totuși destul de deochiate față de lefurile noastre. Un kilogram de slănină costă 20 mărci, brânza 10 mărci kgr., carnea de porc 8 mărci, de vacă 6 mărci, 10 ouă 5 mărci, peștele de diferite soiuri: guvizi 1 marcă kilogramul, chefal 2 mărci și în general tot soiul de pește până la 4 mărci kilogramul.

20 BIRTURI SUB UN ȘOPRON

Alături de un cerșetor cu figură de filosof care cântă melodios o rugăciune și se închină des, — un copilaș de 14 ani frământă fudul o armonică în ritmul săltăreț al unui

(Continuare în pagina 11)

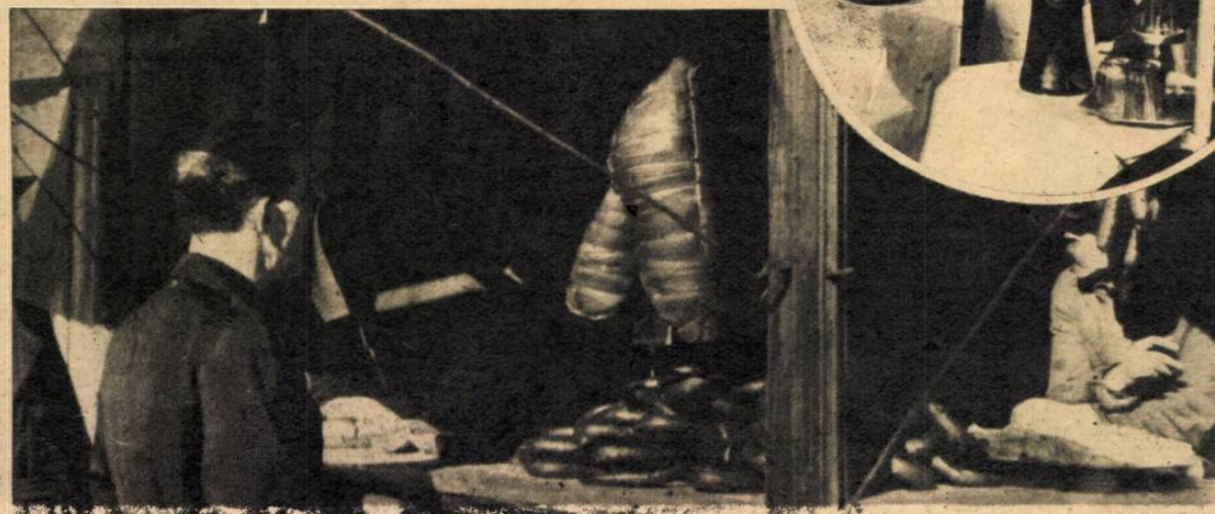

Jos: Expoziție de sticlărie în piață | Sus: Birjar pe străzile Odesei

Sus: Cârnați, șuncă și mezeluri se găsesc din belșug la Odesa

Dreapta: Vânzătoare de limonadă în târgul orașului

AFRICA FRANCEZĂ în război

PENTRU a eclipsa desigur impresia produsă în țările de limbă anglo-saxonă, de succesivele eșecuri militare și politice a americanilor și englezilor, d-nii Roosevelt și Churchill au organizat acțiunea militară de pe coasta nordică a Africii.

Impresionante forțe anglo-americane, de fapt mai mult americane decât engleze, au debarcat în Africa franceză de Nord, atacând Marocul și Algeria și îndreptându-se spre Tunis.

De sigur că din punct de vedere al onoarei militare, acțiunea impozantelor forțe aliate asupra unor teritorii slab apărate lasă de dorit. Pentru a doua oară în ultimii ani, Franța este greu lovită în prestigiul ei de putere europeană și colonială și acțiunea „amicală” a foștilor ei aliați a avut drept urmare faptul că republica generoasă și latină a fost redusă la proporțiile unei simple puteri capitulare continentale, incapabile de a-și apăra posesiunile.

Aliații ar fi dorit ca francezii să se ralieze la acțiunea lor în urma însinuirii lor în Africa. Or, urmarea a fost neașteptată: dizidențele au fost înăbușite și toți francezii au fost de acord în a recu-

Anglo-americanii au reușit să-și întărească pentru moment poziția în Africa, tocmai datorită unui material de război pe care nici adversarii nu-l disprețuiesc.

Felul de azi al forțelor americano-engleze este ocuparea Tunisului. Dar în Tunis, Căpitanul Hitler, în comun acord cu Ducele, a trimis forțe puțin numeroase dar eroice.

Yankeii, care și-au imaginat la ei de acasă campania africană drept o promenadă printr-o regiune pitorească din punct de vedere climatic și geografic, vor avea desigur anumite surprize.

De altfel atacurile dârze ale aviației Axei, care a interceptat transporturile aliaților, scufundând numeroase vase de protecție și de transport, au fost de natură a trezi la realitate pe vizitatorii de dincolo de Ocean porniți în căutarea unor aventuri militare spectaculoase ca în peliculele dela Hollywood.

Pentru a anula efectul oarecum îndepărtat al debarcării de pe coasta africană, trupele germano-italiene au procedat la ocuparea Franței de Sud și a insulei Corsice. În lunile apropiate, partea aceasta a continentului va fi fortificată, întărită, blindată întocmai țărmurilor vestice pe toată întinderea lor din Norvegia și până în Pirinei. Când fortificațiile din Sud vor fi terminate, orice porțiță de intrare a aliaților în Europa din care au fost excluși, va fi definitiv închisă. Va rămâne ce e drept peninsula iberică, dar la Berlin și la Roma se duc discuții diplomatice foarte vii pentru a pune la adăpost Spania și Portugalia de surpriza unei debarcări.

Este desigur că țelurile debarcării din

Generalul Noguès, rezidentul general al Africii Franceze, felicită un șef indigen pentru loialitatea lui față de Franța

noaște că lovitura de teatru din Africa este o reeditare a încercărilor dela Mers-el-Kevir și dela Dakar, dar cu rezultate ceva mai palpabile.

Succesul politic scontat a căzut în baltă, iar efectele acțiunii militare a anglo-americanilor asupra desfășurării campaniei actuale din Libia, nu se vor putea constata atât de rapid.

De sigur că puterile Axei ar fi putut să prevină lovitura din Africa dacă ele n'ar fi înțeles să respecte cu strictețe spiritul convenției dela Wiesbaden și sensul discuțiilor dela Montoire între venerabilul șef al republicii și Fuehrerul Marelui Reich german.

Puterile Axei ar fi avut posibilitatea de a preveni lovitura de astăzi, dacă ar fi trecut peste anumite susceptibilități franceze, demonstrând în dese ocazii neputința efectivă a Franței de a apăra, cu slabele forțe militare ce i-au mai rămas, întinsele ei teritorii coloniale.

Era ușor de înțeles că materialul de război deficient și inferior din punct de vedere al calității, cu care francezii au fost bătuți în 1940, nu putea în niciun caz asigura integritatea coloniilor republicii.

Două aspecte din Alger după pătrunderea forțelor americane și engleze în oraș, unde panica și dezordinea domnesc pretutindeni

Africa de Nord sunt mai mari și mai greu realizabile decât o eventuală înăsprire a situației forțelor italo-germane din Libia.

Aliații vor încerca să se servească de nordul Africii ca de o trambulină pentru a sări asupra Europei. Ei vor ataca sudul Europei încercând să urce spre Nord.

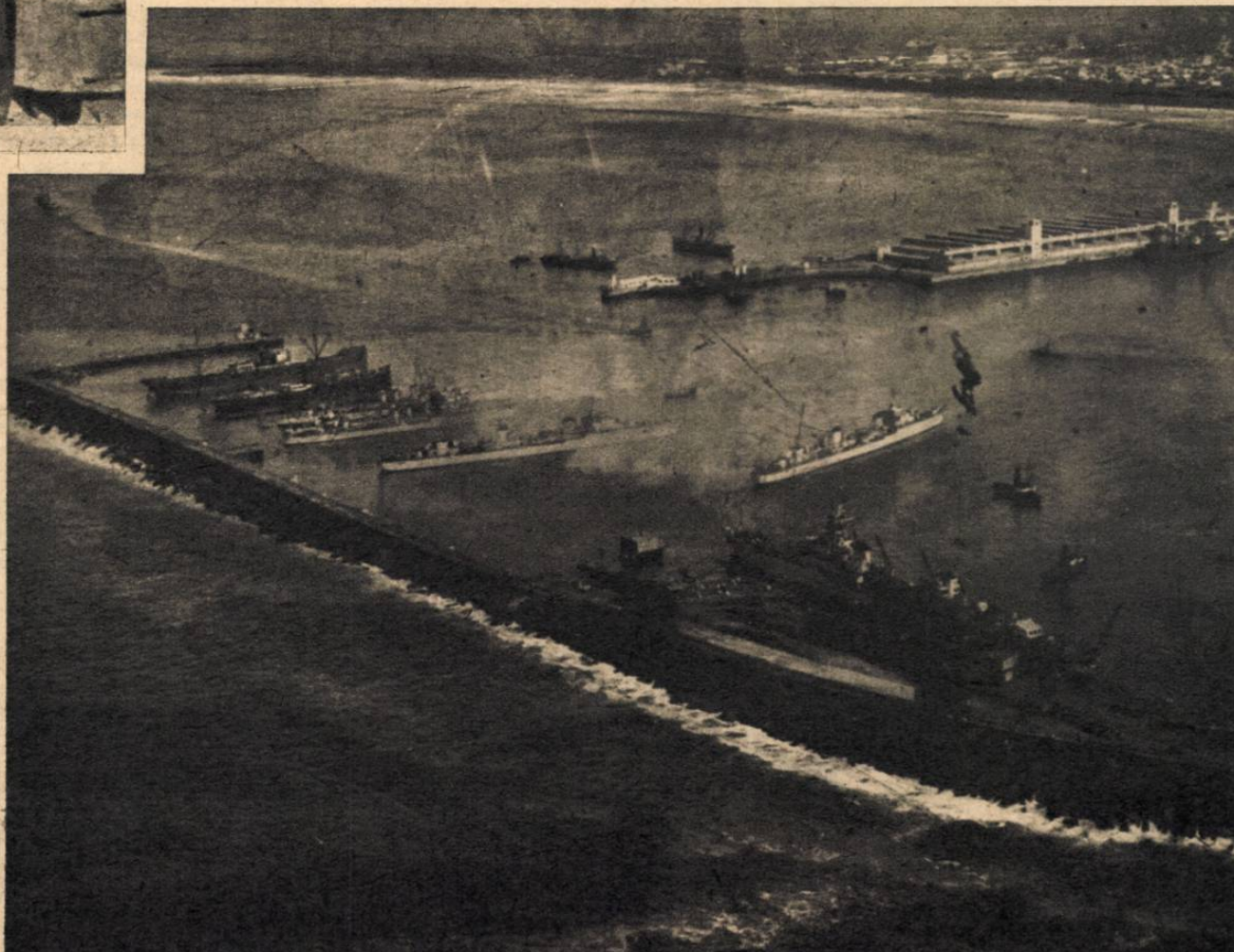
Dar în această privință, puterile Axei sunt liniștite. Europa este cetate inexpugnabilă care a învins blocada foametei descoperind în Răsărit vaste resurse alimentare. Ea va ști să respingă orice atac.

Asediarea Europei este o problemă militară dintre cele mai grele. În cursul acestui război s'au văzut multe asedii și lumea a aflat că și astăzi, cu toate armele distructive, o cetate bine apărată poate rezista luni de zile. Și dacă cetățile apărate au căzut, faptul se explică numai prin superioritatea tehnică și morală a soldatului european.

Europa este o imensă cetate. O cetate cu toate zidurile apărate de fortificații din cele mai puternice.

Și este sigur că axioma „pământul este mai puternic decât apa” nu va fi răsturnată. Axa așteaptă viitoarea desfășurare a evenimentelor cu un calm perfect.

Vedere parțială a portului Casablanca, în care se adăposteau înainte de război, numeroase vase franceze

STÂNGA : Submarin german luptând cu valurile furioase ale oceanului.

In luptă cu elementele naturii

DE un an de când războiul a devenit mondial, extinzându-se de-alungul și de-a-lătul planetei luptele se desfășoară sub toate latitudinile și sub toate climatele. În timp ce ploaia, zăpada și intemperiiile iernii vor îngreua operațiile războinice din spațiul rusesc, fără să oblige trupele la inactivitate, anotimpul va îngădui reluarea luptelor în regiunea Indiilor și a mărilor Sudului. Se știe că în această regiune luptele au suferit o oarecare pauză datorită Musonului care a făcut imposibilă orice operație militară de amploare.

În același moment, războiul mondial care se petrece sub privirea noastră prezintă aspecte foarte variate pe teatrele de luptă ale lumii. Se întâmplă ca operațiile militare de pe același front să-și schimbe aspectul în raport cu situația geografică.

Astfel în timp ce în Caucaz trupele germano-române pot înainta de-a-lungul litoralului Mării Negre, bucurându-se de o climă aproape mediteraneană, armatele care luptă în regiunea Grozny, la 100 de kilometri de trupele care avansează pe litoral, au de înfruntat frigul și viscozele rusești.

Prețutindeni, soldații au de făcut față greutăților speciale ce rezultă din condițiile climaterice

tiului. Dar vai de inșelatul care ar încerca să bea din această apă a pustiuului! E amară și provoacă greață. Apa desertului conține o doză mult prea mare de săruri. Ea amărește cafeaua în care este amestecată, arde pielea și nu face spumă atunci când este întrebuițată la spălat. Este o apă nepotabilă, o apă iluzorie, în sfârșit, un lichid care curge prin desert pentru a exasperea setea oamenilor rămași fără bidoanele de apă potabilă.

Primejdia înaintării engleze în desert constă tocmai în faptul că ei se îndepărtează de bazele lor de aprovizionare. În clipa când armatele ce înaintează ar rămâne fără apă, soarta bătăliei din desert se poate răsturna complet în favoarea celeilalte tabere.

Să presupunem că ne-am afla undeva pe frontul desertului în clipa când un uriaș camion-cisternă aduce apă pentru soldații comandanți de mareșalul Rommel. Soldații jubilează la vederea monstrului de oțel care conține în pântecul său rubicond licoarea prețioasă.

În clipa când un camion cu apă sosește undeva pe frontul african, primă grijă a distribuitorilor prețiosului lichid este de a împărți apa vehiculelor motozizate, blindatelor, fără de care luptătorii ar fi amenințați în mod direct. Numai după ce se asigură apa

specifice frontului respectiv.

Să ne gândim puțin la frontul african pe care se desfășoară actualmente o mare campanie militară. Biblia pomeneste de cele zece plăgi care s'au abătut cândva asupra Egiptului. Actualmente, soldații celor două partide angajate în luptă în Africa, au de înfruntat zece plăgi mai grozave decât cele pomenite de Biblie.

Aceste zece plăgi sunt: setea, căldura, frigul din timpul nopții, ploaia, nisipul, fânțarii, praful, murdăria, singurătatea și oboseala.

În luptele din desert soldații cunosc valoarea cuvântului magic care se scrie altfel de fiecare beligerant. Dar fie că acest cuvânt sună „Wasser” sau „Aqua” sau „Wätter”, el sugerează combatanților senzația plăcută de umiditate și de răcoare, ispititoare și înțrămătoare plăcere a bidoanelor cu apă lipit de buze.

Apa este preocuparea constantă a soldaților și a marilor comandanți din desert. Fără apă nu se poate proiecta nici o operație, nu se poate schița nici un gest ofensiv sau defensiv.

Ceeace face ca supliciu setei să fie aproape insuportabil este faptul că apa nu lipsește în desert. Ea curge în fire limpezi de lichid printre stânci și izvorăște din nisipul pustiuului.

necesară răcirii motoarelor înfierbântate de căldura interioară și de canicula exterioară, se procedează la distribuirea porțiilor de apă combatanților.

Prima grijă a manutanței germane este de a da răniților apa necesară stării lor cu totul specială.

Apa destinată trupei este raționată după principii din cele mai severe. Trei sferturi din cantitatea dată este destinată satisfacerii nevoii de a bea. Ultimul sfert este destinat mai multor scopuri printre care în primul rând sp. latul.

Comandamentul german cunoscut prin metoda excelentă cu care știe să se organizeze problemele aprovizionării, a predat grija distribuirii apei unor formații speciale, compuse din chimiști și ingineri. Acești specialiști sunt eroii anonimi ai războiului din pustiu. Fără munca lor, lupta ar fi cu totul exclusă.

Războiul african ar putea fi numit războiul apei. Cuvântul nu este prea tare ci numai sugestiv.

Când o trupă se retrage în fața inamicului prima ei grijă este de a face inuțile izvoarele de apă potabile care ar putea servi adversarului.

Unit și speciale sunt însărcinate să descopere în pustiu izvoarele de apă și instalațiile pe care inamicul le-a distrus în retragerea sa. Deși englezii sunt maeștri în arta retragerilor și mai ales în arta distrugerilor totale, germanii au știut cu prilejul repetatelor lor înaintări în pustiu să descopere izvoarele acoperite cu pământ și să repună în funcțiune pompele distruse.

Dacă setea este inamicul de moarte al oamenilor care luptă în desert, în schimb nisipul este adversarul numărul unu al mașinilor.

Este un adversar perfid care știe să dea lovituri de moarte vehiculelor.

Un corespondent de război italian spunea cu prilejul înfrângerii suferite de generalul englez Auchinleck că teatrul de operațiuni prezintă aspectul unei îngrămădiri de cadavre mecanice. Știți despre ce este vorba?

Despre sutele de automobile și de blindate înmormântate pe jumătate în nisip. Aceste mașini au încetat la un moment dat de a funcționa, deoarece nisipul fin al desertului a pătruns în punctele lor delicate.

Cât despre puterea de penetrație a nisipului din desert trebuie să spunem că el se prezintă sub aspectul unui praf foarte fin de culoare roșcată. Soldații găsesc acest nisip în ceasurile lor, chiar dacă capacele sunt ermetic închise.

Nisipul perfid al desertului pătrunde prin haine, își fac loc între piele și ciorapi, dar locul în care se refugiază de preferință este motorul vehiculelor.

De foarte multe ori armatele care luptă în desert sunt nevoite să abandoneze întregi coloane de vehicule care nu mai pot înainta din cauza nisipului.

Luptătorul din desert mai trebuie să înfrunte căldura caniculară a zilei în contrast cu frigul teribil al nopții. El trebuie să facă față atacului neîncetat al fânțarilor și asaltului primejdios al murdăriei.

Un căpitan german, pe nume Schott, care a luptat pe frontul din Rusia, a scris într-o revistă militară care sunt cele zece comandanțe ale soldatului de pe frontul din Răsărit. Printre aceste comandanțe figurează și următorul: „Cu orice preț trebuie să asiguri igiena corpului. Murdăria poate avea efecte fatale”.

Aceasta poruncă este mai valabilă pentru combatanții din Africa. Murdăria se acumulează datorită amestecului transpirației cu nisipul insinuant al desertului și cu praful de pe șosele.

Este delă sine înțeles că, date fiind condițiile luptelor din desert, combatanții trimiși acolo sunt selecțati după procedee severe. Persoanele al căror organism se deshidratează ușor sunt excluse dela încadra-

Mocirla, unul din obstacolele cele mai mari de pe frontul răsăritean, obstacol pe care ostașii germani și români știu însă să-l învingă

Frigul, zăpada și întunericul sunt cele trei obstacole naturale în calea soldaților cari luptă în Extremul Nord

rea în corpul african.

În timp ce în Africa lupta este grea pentru soldații europeni, în zonele îndepărtate ale Extremului Orient combatanții trebuie să facă față unor condiții climaterice cu mult mai grele.

În Noua Guinee, de pildă, chinina este mai prețioasă decât apa.

Datorită regiunilor malarice pe care soldații celor două tabere trebuie să le străbată, chinina face parte din echipamentul de război al soldatului. Soldatul care și-a pierdut porția de chinină este pe jumătate mort. Chininizarea regulată este o măsură preventivă strict necesară. În cazul când chinina ar lipsi numai 24 de ore, unități întregi ar cădea victime ale malariei.

Japonezii și Australienii sunt nevoiți să pătrundă în umedele păduri virgine unde sunt amenințați de insectele veninoase dar mai ales de lipitorile care se insinuază între ciorapi și bocanci și care-și infundă capul și ventuzele în carnea oamenilor. Scurtele etape sunt folosite de soldați la curățirea picioarelor de lipitori și de insectele care au tendințe de a-și depune ouăle chiar pe carne.

Nimic nu poate fi mai impresionant decât imensele păduri ale Sudului pline de insecte veninoase și de bande de canibali care abia așteaptă prilejul să atace pe soldații rătăciți de unitățile lor. În desimea vegetației, soldații își dau seama că se află în fața inamicului abea atunci când se găsește la 20 de metri de ei. Atunci încep lupte dintre cele mai grele cu arme albe.

Pentru trecerea deselor cursuri de apă, japonezii nu pot utiliza ușoarele lor imbarcațiuni de cauciuc. Niponii se desbracează de goi și țin armele și vestimentele deasupra capului. Australienii au imitat pe japonezi și adesea se pot vedea lupte între oameni goi. Spectacolul reamintește luptele oamenilor din caverne.

Campament al unui detașament japonez într-o pădure plină de insecte veninoase

În China, soldații nu pot lupta dacă nu au asigurată porția de orez.

De foarte multe ori, în cursul războiului chino-japonez, cele două tabere au luptat sângeros pentru a pune stăpânire pe un câmp cultivat cu orez.

În insulele Aleutine americanii și japonezii trebuie să înfrunte o climă îngrozitoare.

Precum vedeți conflictul mondial își schimbă aspectul după regiunea în care se dau luptele și după condițiile climaterice ale teatrului de război.

Pentru a se apăra de țânțari soldații germani, cași cei japonezi, întrebuintează plase speciale

Tun german în deșertul african, unde setea și praful în motoare sunt principalele obstacole naturale

Jos: Intr'un sector al frontului african, feld-maresalul Rommel stănd de vorbă cu ofițerii proaspăt întorși din misiuni de recunoaștere

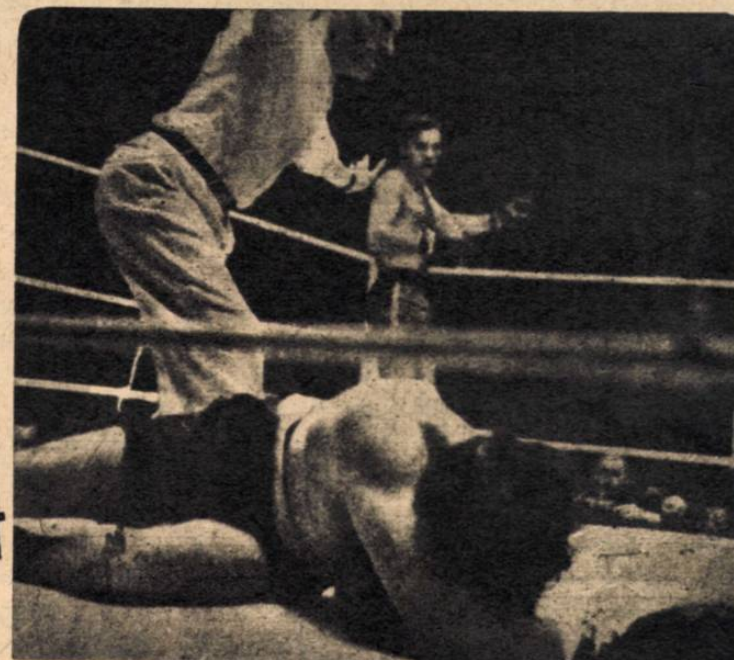

Stânga: Artileria antiaeriană a arrierărilor germane în plină acțiune pe frontul Cîrpaiciei

Jos: Inaugurarea centrului de protecție al copilului de pe lângă Crucea Roșie Internațională, care s'a făcut sub lozincă „Dacă toți copiii din lume ar vrea să-și dea mâna...” Vorbește președintele Crucii Roșii dela Geneva

Dreapta: Invincibilul boxer francez, Gerden, în momentul când îl face k.o. pe boxerul spaniol Ferrer. Matchul s'a disputat, recent, la Paris

DIN TOATA LUMEA

Stânga: Soldați germani care s'au distinși în ultimele lupte din Africa, primind decorații

Sus: Grup de prizonieri sovietici căzuți cu prietelul asaltului german asupra vâzinelor fortificate dela Stalingrad

Populația din Nalchik se reîntoarce din refugiu, după ocuparea orașului de către trupele române

Dreapta: D. Dr. Frank, guvernatorului general al Poloniei, vorbind cu prilejul unei parăzii militare, la Varșovia

Președintele Consiliului liberian și membrii Parlamentului, îndreptându-se spre Parlamentul din Monrovia, spre a protesta împotriva debarcărilor americane în Liberia

GRENADIRII CUIRASAȚI

În cursul acestui războiu au apărut mai multe arme și mijloacele de luptă s'au reînnoit pe măsură ce necesitățile pretindeau acest lucru.

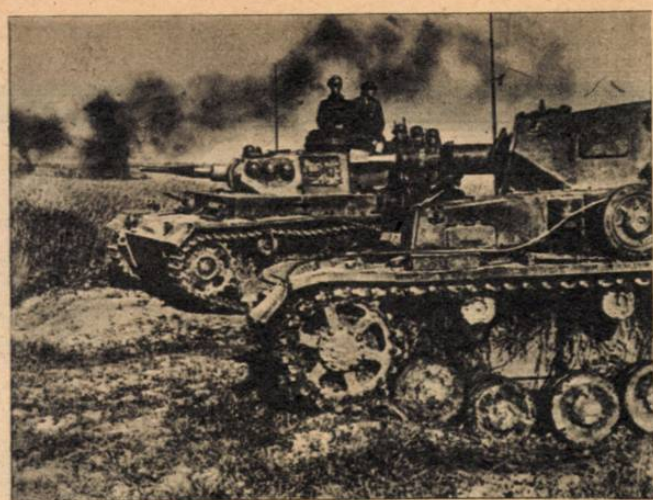
Înainte de folosirea trupelor de parașutiști în Olanda și la ocuparea insulei Creta, nimeni nu s'a gândit că parașuta ar putea fi utilizată în scopuri ofensive, ea permițând aruncare în luptă a unor detașamente capabile să împiedece pe inamic de a realiza distrugerii, dar mai ales capabile de a ocupa aeroporturi și poziții strategice importante pentru organizarea unei ofensive decisive.

Deși în războiul trecut s'a verificat marea forță ofensivă a carelor blindate, nu s'a ajuns decât în cursul actualului conflict la organizarea unor vaste armate blindate care se deplasează cu o viteză extraordinară aruncând moartea și spaima în rândurile adversarului. Parașutiștii și armatele blindate sunt astăzi arme cunoscute și mijloacele lor de luptă sunt clasice, putând fi analizate și studiate în școli speciale.

Iată însă că Führerul Marelui Reich a creat un nou corp de luptători căruia i s'a dat numele de „grenadiri cuirasați” sau „Panzergrenadiere”.

Ce sunt acești grenadiri cuirasați?

Corpul acesta de luptători există de mai multă vreme și el a luat ființă pe câmpiile Rusiei în toiul marilor bătălii.

Grenadiri cuirasați pe un tanc proaspăt cucerit dela sovietici.

Sus: Grenadirii trec pe lângă infanterie în viteza tancului, mergând să deschidă drumul noilor cuceriri.

Dreapta: Grenadiri cuirasați pregătindu-se să pornească într-o nouă misiune.

Jos: Șir nesfârșit de tancuri cărora grenadirii cuirasați le-au deschis drumul prin stepele Rusiei.

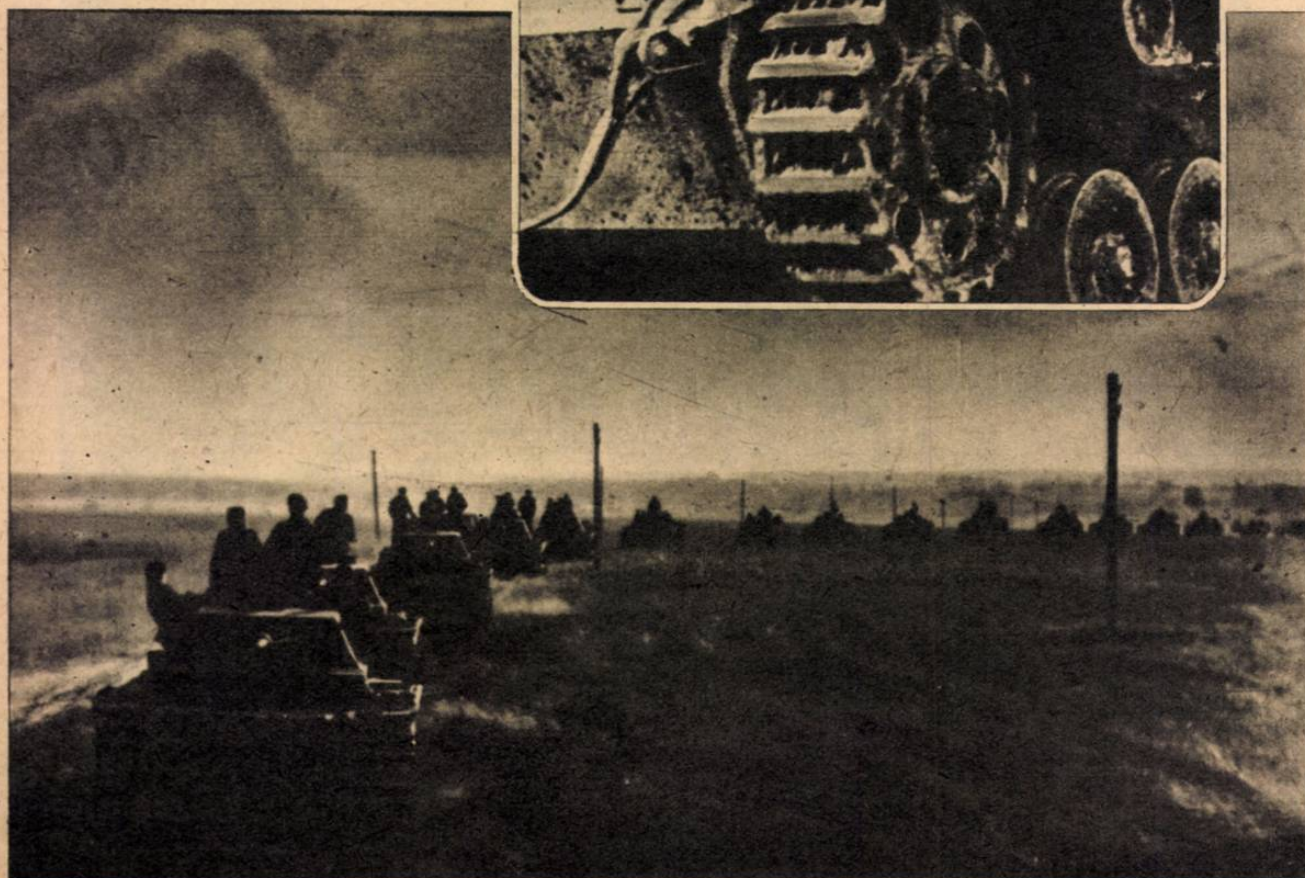
Ce se întâmplă în asemenea situații?

Grenadirii cuirasați se avântă în apă, își lansează bărcile pneumatice, trec pe partea cealaltă a cursului de apă, distrug și isgonesc pe inamic și apără pe pontonierii și pe geniștii care reconstruiesc podurile și viaductele aruncate în aer.

Datorită vigilenței și puterii de șoc a acestor infanteriști de elită, carele blindate nu pot fi stingherite în înaintarea lor de către trupele inamice postate în poziții ce se pretează defensivei.

Dar grenadirii cuirasați nu se odihnesc niciodată. Ei nu pot să-și îngăduie odihna meritată, atunci când carele blindate pornesc din nou la atac peste podurile reconstruite pentru a nu da inamicului răgazul unei reorganizări. Se întâmplă însă de multe ori ca atunci când carele blindate își continuă înaintarea, inamicul să-și reformeze frontul în spațiile unităților blindate. În asemenea cazuri, misiunea grenadirilor cuirasați este de a distruge orice inițiativă în acest sens, zădărniciind orice încercare de reorganizare a unei rezistențe în spațiile unităților blindate aflate în înaintare.

Luptele grenadirilor cuirasați sunt dintre cele mai grele: acești oameni trebuie să distrugă cu prețul vieții lor orice cuib de rezistență, să cucerească baricadele și fortificațiile cele mai puternice, să înfrunte viclenia bandelor de partizani. Între timp, carele blindate care au pătruns adânc în liniile inamice au început să se rotească în spațiul cucerit, trăsând în jurul ultimelor rezistențe inamice un cerc de fier și de foc. Cu ajutorul și cu strânsă cooperare a grenadirilor cuirasați, cercul de fier se transformă rapid într-o „pungă a morții”. Inamicul va încerca cu orice preț să-și deschidă un drum spre viață, spre retragerea și spre fuga defensivă, dar încercările sale vor fi reduse la neputință de atacurile pline de elan ale grenadirilor. Aceste încercări ale inamicului se vor transforma în adevărate băi de sânge deoarece puterea de foc a trupelor de grenadiri și a carelor blindate se desvoltă într-o perfectă coordonare. Inferiori ca număr față de inamic grenadirii cuirasați luptă fără răgaz până la obținerea deciziei. Astfel luptă și învinge „grenadirii cuirasați” faimoșii „Panzergrenadiere” ai armatei germane. Ei reușesc și perpetuiază, în tactica lor de luptă, mijloacele și tradițiile militare ale infanteriei și cavaleriei din trecutul nu prea îndepărtat.

VIATA LA ODESA

(Urmare din pagina 4-a)

„cazacioc“. Un moșneag cu țigara adormită sub o șapcă pleștită, vinde 2 calapoate vechi, un mănunchiu de cuie ruginite și 3 galoși cârpiți... Urmează șiruri lungi de femei cu pâine (brutării ambulante), alt rând de vânzătoare ne îmbie cu limonadă dulce, rece, dar fără zahăr. Șiruri nesfârșite de căruțe venite dela țară cu zarzavaturi. Aici vorbim moldovenește cu Ana Cosomova, româncă din satul Zevestaica din împrejurimi.

În toată atmosfera asta năvălește un miros de mititei. Intrăm în talciocul birturilor de sub un șopron. O femeie strigă: „romanschi mititei, zer gut, harașo, foarte bun“... O mătușică chioară și un copil iute ca o sfârlează, fac multă vânzare.

Sub acest șopron lung de peste 100 m se află 25 birturi compuse dintr-o masă, o căldare cu cărbuni, bucătărie improvizată.

Găsești aici cartofi prăjiți și cârnați din abundență. Pârjoale cât laba de urs clocotesc în untură...

O namilă de rus, roșcat și bărbos ca pe vremea lui Petru cel Mare, are în față 3 porții de cârnați cu cartofi și înădușit de greutatea mâncării, înghite zdravăn dintr-o oală, vin roșu.

Cinci soldați, germani și români, în veselie tinereții, la umbra unei pântecoase damigene, umflă de zor mititei cu ardei verde, în sunetele de armonică ale unui cântăreț schiop...

Aprovizionarea de iarnă.
Fruite și zarzavaturi din
abundență

Magazinul de desfacere
a peștelui organizat de
Guvernământul
Transnistriei

Un turc cântă din clarinet. O „hazaică“ mânuie ritmic cleștele de jar deasupra fripturilor...

Toate națiile pământului se găsesc aici. E și fireșc. Belșugul e o realitate.

ARSENIE „SFÂRLEAZA“ ȘI ȚAMBALAGIUL ION MANTA

După ora 13 ne îndreptăm spre restaurantul Primăriei „Bristol“ pe str. Pușchin. În interior eleganță și curățenie. Mesele pline. Se servește o masă bună până la 10 mărci; iar dacă îți îngădui un lux 1/3 vin costă 15 mărci. Vrem să mâncăm bine mai ales că patronul restaurantului, Arsenie din Chișinău, se mișcă ca o sfârlează printre mese; e numai ochi și urechi în toate părțile, român, născut pentru treaba comerțului, în timp ce Ion Manta, țambalagiul din București, întreține, în bătăi ritmice de țambal, cu „Șapte vâi și-o vale-adâncă“, o atmosferă de plin românism...

Viața în Odesa a încetat de a mai fi un „Talcioac“ în sensul vechi al cuvântului. Aici e voe bună, e muncă, pace și mari speranțe de viitor pentru populația aceasta cu un trecut așa de necăjit.

MIRCEA VRANCEANU

Eumig

CUNOSCĂTORUL ALEGE
**RADIO
EUMIG**

REPREZENTANȚA
PENTRU ROMANIA: **EUMIG S.A.R.**
BUCUREȘTI, CALEA MOȘILOR No. 45. TELEFON: 5.51.35

*Elegantă și
calitate*

sunt cele două
caracteristice ale
ciorapilor **Tesyra**,
fie oă sunt fabricați
din mătase natu-
rală sau vegetală,
fie din lână.

Ciorapul **Tesyra**

Fii modernă, fii frumoasă

INTREBUINȚAȚI
PRODUSELE
Kosztelitz

APE DE COLONIA
1919
FOIN COUPE
LAVANDE
AIMEÉ
MIURA
RUSSE
CINQ

Kosztelitz

*Ciorapul
care infrumusețează piciorul!*

ARWA
Tailor made

*și Baby e mândră
de dinții ei*

4711
Tosca
EAU DE COLOGNE

SIGURĂ DE SUCCES!

Apa de Colonia „Tosca” dă femeii moderne siguranța unui succes deplin; potrivită specificului feminin, ea unește în chip armonios distincția autentică cu cel mai ales rafinament. „TOSCA” e. Apa de Colonia a femeii moderne.

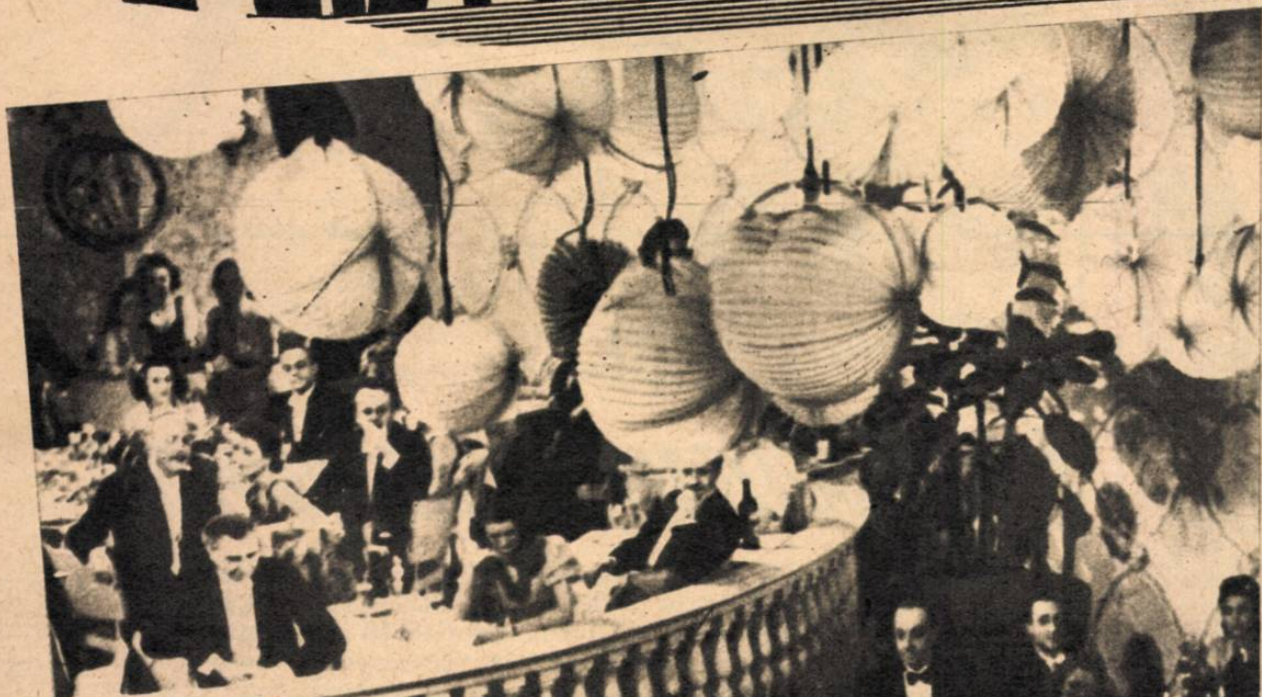

PASTA DE DINȚI EMALIN
Lohse

Obişnuiți copiii de mici să-și îngrijească dinții. Vor reuși astfel să aibă o dantură perfect sănătoasă și curată.

Întrebuințați regulat, dimineața și seara, pasta de dinți spumoasă Emalin. Curăță perfect dinții, întărește gingiile și răcorește gura.

Ne vorbește ... FRAU LUNA

Lizzi Waldmüller, (Frau Luna)
interpreta principală a filmului
„Noaptea din Veneția

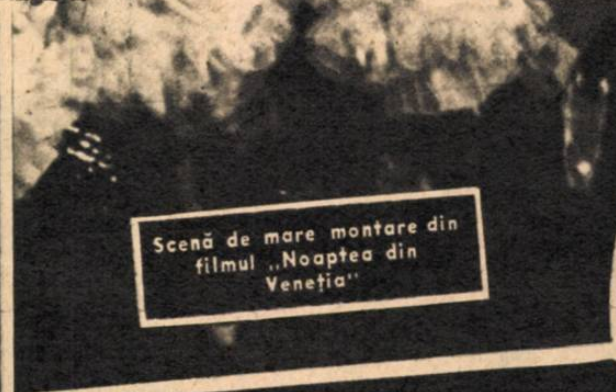
AM stat de vorbă cu...
Frau Luna — ne scrie
correspondentul nostru
cinematografic din Berlin — cu
prilejul premierei filmului
„Noaptea din Veneția” (Die
Nacht in Venedig).

„Coana Luna, care nu e alta
decât fermecătoarea Lizzi
Waldmüller — supranumită ast-
fel de pe urma ultimului ei
film, intitulat „Frau Luna”, —
mi-a spus, printre altele :

— „Sunt fericită ca mă aflu
la Berlin și că pot asista la
premierea acestui film, pe
care-l consider cel mai reu-
șit din cariera mea. Inter-
pretez în „Noaptea din Ve-
neția” un rol care-mi vine
ca o mănuză și din care,
cu concursul regisorului
Paul Verhoeven, am făcut
— nu mă jenez s'o spun —
o adevărată creație. De-
altfel după câte știu la
fel de satisfăcută este și
Heidemarie Hatheyer de
rolul pe care-l interpre-
tează în acest minunat
film și tot astfel Harald
Paulsen și Hans Nielsen,
partenerii noștri prin-
cipali”.

Stânga: Harald Paulsen
și Edith Oss într-o scenă
din filmul „Die Nacht in
Venedig”

Dreapta: Heidemarie Hat-
heyer, altă interpretă princi-
pală a acestui film, regizat
de Paul Verhoeven

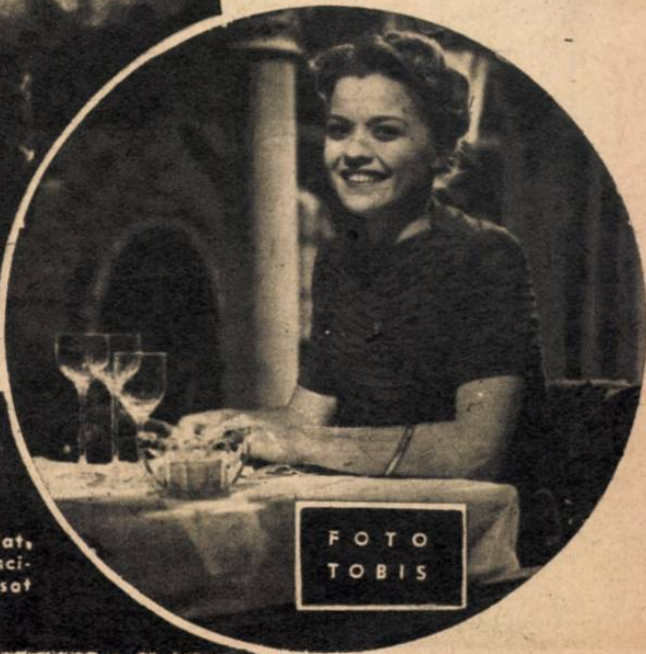

FOTO
TOBIS

Rouge-ul de buze

Subliniază personalitatea Dvs. Doamnă. De aceea tonalitatea lui trebuie să se asorteze ansamblului armonios al feței. Bogata variație de nuanțe a rouge-ului Hudnut completează armonia Dvs. (Cyclamen, Orange, Coral, Carmeen, Tropical, Cherry).

three flowers

HUDNUT

VIZITĂ PE UN

Aerodrom de campanie

În războiul de astăzi, în care avionul joacă un rol atât de important, o vizită pe un aerodrom de campanie, fie chiar numai sub forma unei lecturi, este instructivă și plină de surprize. Să ne apropiem deci.

Ceeace izbește, în primul rând, este neconținutul du-te-vino. Avioane care decolează pornind către inamic și învăluind într'un nou de praf pe camarazii rămași jos care agită mâinile în semn de urare; altele care aterizează planând lin ca imenși albatroși și purtând pe fuselaj și în aripi urmele luptei pe care au dus-o cu puțin înainte. Personalul de teren aleargă încoace și încolo, transportând muniție sau carburanți, unii aprovizionează avioanele, mecanicii cercetează motoarele; din halele de montaj și reparațiuni răsună ciocanele și șuera aparatele de sudat. Ordinele, apelurile, comenzile, întrebările se întreție deasupra câmpului într'un vuet continuu. Intreagă, această activitate febrilă, amețitoare, este condusă și instruită dintr'un singur loc: biroul Comandamentului de pe aerodrom. Aici se studiază hărțile și situația, se primesc rapoartele avioanelor de recunoaștere și știrile dela unitățile cu care se colaborează, se dau ordine; telefoanele și aparatele de radio nu încetează o clipă, creierul unității aviatice funcționează neîntrerupt. În mulțimea de oameni de aici se pot întâlni figuri celebre ale luptelor aeriene, oameni citați în comunicatele Inaltului Comandament, cari trec modești, fără vâlvă, după treburi, abia sosiți dintr'un sbor victorios și gata în orice clipă să pornească în următorul. Dând o notă romantică și totodată hazlie peisagiului, un ursuleț, o pasăre de pradă îmblânzită, ori numai un câțel drăguț și neastâmpărat, se încurcă printre picioarele oamenilor, împiedecându-i, convinși că universul se învârteste în jurul lor și că fără ei nimic n'ar merge.

Asupra întregii aceste vâltori veghează neadormite, antiaeriana și aviația de vânătoare, gata oricând să respingă pe adversarul care s'ar încumeta s'o turbure.

„REALITATEA ILUSTRATĂ”. Editura „Ziarul” S. A. R. București. Inscrisă sub Nr. 239, Reg. Publ. Periodice la Trib. Ilfov S. I Com. Revistă săptămânală tipărită la Heliogravură și un supliment „De toate pentru toți”. Redacția și administrația, Str. Th. Masaryk 17, București. Cec Postal 4093. Red. responsabil: G. Ionescu. Prețul abonamentelor: 6 luni (26 numere) lei 500; 3 luni (13 numere) lei 250. Plata taxelor poștale în numerar conform aprobării Direcției Generale P. T. T. Nr. 15.585/939

Tipografia Societatea Națională de Editură și Arte Grafice „DACIA TRAIANĂ”, București, Str. Săririndar 5-7-9. Inmatriculată sub No. 156/942 la Reg. Of. Comerțului București. Tipărită la 24-XI-1942

Un parfum admirabil

curat, înviorător și aromat, ca nici un alt parfum.
E lavanda Mouson. Lavanda Mouson stă deasupra
tuturor schimbărilor modei; ca și natura însăși,
ea este în permanență tânără și înviorătoare.

Ca semn al unei tradiții
vechi și apreciate, produsele
Mouson Lavendel poartă
marca „CU DILIGENȚĂ”

Lama albastră Gillette

este lama de ras ce satisface pretențiile
cele mai dificile. Calitatea cea mai bună
a oțelului din care e fabricată, precum
și ascuțișul, ei incomparabil, au făcut
din această lamă o noțiune mondială.

APARATE DE RADIO CU ACEASTĂ INSIGNĂ *

sunt de vânzare
în orice execuție
și la toate prețurile!

*Este semnul distinctiv, prin care apa-
ratele de marcă ale industriei radio-
fonice germane sunt certificate pentru
export, ca având calitatea unor pro-
duse de primul rang.

Demonstrații gratuite în orice magazin de specialitate

Cine ascultă radio - știe mai multe.